

**OVERZICHT VAN UITSPRAKEN VAN DE GESCHILLENCOMMISSIE
SCHADEVERZEKERAARS INZAKE SAMENLOOP
(voorheen Verbondscommissie Samenloop)**

Samenvatting samenloop 135 “afgevallen buizen tijdens laden?”

Betreft: AVB/WAM

Er is een lading buizen geladen. Deze lading is tot aan het dak van de vrachtwagen opgestapeld, was niet afgebonden of op een andere wijze gezekerd en kwam boven de rongen uit. De chauffeur is met de vrachtwagen met lading naar een ander deel van het terrein gereden om daar nog andere lading toe te voegen. Bij het openen van de zijwand viel een bundel buizen van de stapel af waardoor de werknemer letsel opliep. Kern van het geschil is de vraag of hier sprake is van schade door lading tijdens het laden van de vrachtauto. Is de schade niet ontstaan tijdens het laden, dan biedt in deze de motorrijtuigverzekering van dekking. Is de schade ontstaan tijdens het laden, dan biedt in deze de AVB-verzekering dekking.

Uit de stukken maakt de commissie op dat de initiële oorzaak voor het afvallen van de lading ligt in het niet stabiel plaatsen van de bundel buizen op de vrachtauto. Vervolgens is niet met voldoende mate van zekerheid vastgesteld dat het rijden van de vrachtauto naar een volgend laadpunt daadwerkelijk de instabiliteit van die bundel buizen heeft verergerd. De commissie beslist dat hier sprake is van schade door lading tijdens het laden en er dekking is op de AVB-polis.

Samenvatting samenloop 134 “uitspraak onder voorbehoud”

Betreft: AVB/WAM

Partijen hebben een geschil voorgelegd over eventuele samenloop op een AVB en motorrijtuigverzekering. De “eisende” partij heeft het geschil “onder voorbehoud” voorgelegd aan de commissie. De commissie acht het maken van voorbehouden niet in overeenstemming met de ratio achter geschilbeslechting door de Geschillencommissie. Daarnaast is de commissie is van oordeel dat het Reglement van de Geschillencommissie Schadeverzekeraars hiervoor ook geen ruimte biedt.

Samenvatting samenloop 133 “defecte losslang”

Betreft: WAM/AVB

Tijdens het lossen van een lading patentbloem zijn er delen van de rubber losslang in het bloem terechtgekomen. De motorrijtuigverzekeraar stelt dat er geen sprake is van schade veroorzaakt met of door een motorrijtuig, omdat laad-/losmaterieel geen onderdeel uitmaakt van een motorrijtuig. Daarnaast stelt de motorrijtuigverzekeraar dat de schade is ontstaan door onzorgvuldigheid van de werknemers. De AVB-verzekeraar meent dat schade veroorzaakt met of door een motorrijtuig is uitgesloten op de polis. Uit jurisprudentie van de Geschillencommissie blijkt dat een defecte, aan het motorrijtuig gekoppelde laad- en losslang, die de schade heeft veroorzaakt, als onderdeel van het motorrijtuig moet worden beschouwd. De commissie is van oordeel dat de schade is ontstaan door een defect van de losslang. Het niet signaleren van dit defect door de werknemers raakt alleen de omvang van de schade (en mogelijk het al dan niet aanwezig zijn van eigen schuld aan de zijde van de bakker) en niet het veroorzaken of ontstaan van de schade zelf. Of sprake is van onzorgvuldig handelen door de werknemers is niet aan de commissie om te beoordelen. Er is dan ook sprake van dekking op de motorrijtuigenpolis.

Uitspraak 132 “Schade door gebrek vrachtwagen of lading”

Betreft: AVB/WAM

Een werknemer loopt tijdens zijn werkzaamheden letsel op doordat een slang, die was vastgekoppeld aan de vrachtwagen, losschoot. De slang kon losschieten omdat de borging van de koppeling die zich aan de wagen bevond ontbrak. Over de precieze toedracht van het ontstaan van het letsel zijn partijen het niet een. De AVB-verzekeraar stelt dat er sprake is van een motorrijtuigenrisico nu de schade het gevolg is het een gebrek aan het motorrijtuig. Volgens de WAM-verzekeraar is de schade niet veroorzaakt door het gebrek aan het motorrijtuig maar door het veevoer dat met kracht uit de vrachtwagen spoot waardoor de werknemer ten val kwam. De commissie geeft aan dat, ondanks dat de precieze toedracht van het ontstaan van het letsel niet kan worden vastgesteld, de primaire oorzaak gelegen is in een defect aan het motorrijtuig, te weten het losschieten van de slang door het ontbreken van de borging.

Uitspraak 131 “Valt promotieactiviteit onder de verzekerde hoedanigheid?”

Betreft: evenementenverzekeraar/AVB

Tijdens een zeepkistenrace, georganiseerd als promotieactiviteit, loopt een van de werknemers letsel op. Er is een AVB en een evenementenverzekering afgesloten. De evenementenverzekeraar meent dat er sprake is van samenloop nu er op beide verzekeringen dekking zou bestaan. De AVB-verzekeraar is van mening dat er geen sprake is van samenloop nu deze promotieactiviteit niet valt onder de verzekerde hoedanigheid. De vraag die de commissie dient te beantwoorden is of er sprake is van een strakke of ruime uitleg van de verzekerde hoedanigheid. Op basis van de overgelegde stukken meent de conclusie dat er sprake dient te zijn van een ruime uitleg. Het gaat in deze om een incidentele promotieactiviteit die niet extreem gevaarlijk is en ook niet heel ver weg staat van de hoofdwerkzaamheden. Er is dan ook sprake van samenloop.

Uitspraak nr. 130 “Met of door een motorrijtuig”

Betreft: AVB/Werkmaterieel

Er vindt een botsing plaats tussen een intercity en een oplegger. Deze oplegger stond in verband met werkzaamheden op het spoor. Toen de trein aankwam kon de oplegger niet op tijd van het spoor af komen omdat zijn weg geblokkeerd werd door een eveneens bij de werkzaamheden betrokken freesmachine. Dat de freesmachine zich op deze plek bevond kwam doordat er verkeerde instructies gegeven waren. De AVB-verzekeraar is van mening dat er geen sprake is van dekking nu de schade is toegebracht met of door een motorrijtuig. De daadwerkelijke oorzaak van de schade was de positionering van de freesmachine. De werkmaterieelverzekeraar meent dat de schade niet met of door een motorrijtuig is veroorzaakt. De schadeoorzaak ligt immers niet in een gebrek aan het motorrijtuig. De commissie stelt vast dat het hier een motorrijtuigrisico betreft. De freesmachine blokkeerde de weg waardoor de trekker met oplegger niet op een veilige plek tot stilstand kon komen. Dit risico is inherent aan het risico waarvoor de werkmaterieelverzekering bedoeld is.

Uitspraak nr. 129 “Twee verzekeringen op datum ongeval”

Betreft: AVB/AVB

Een schadeveroorzaker is bij twee maatschappijen WAM-verzekerd. In verband met wanbetaling heeft de eerste maatschappij eerder de dekking geroyeerd. Enkele maanden later is de achterstallige premie alsnog voldaan waar na de dekking is herstel. In de tussentijd had het intermediair nog een WAM-dekking gesloten bij een andere verzekeraar. Ten tijde van het ongeval kwamen er dan ook twee verzekeraars uit het register van de RDW. De verzekeraar die de schade heeft vergoed meent dat er sprake is van samenloop nu beide verzekeringen dekking boden. De andere verzekeraar meent dat er geen sprake is van samenloop omdat uit de stukken blijkt dat het intermediair de intentie had om een verzekering bij de schadevergoedende verzekeraar af te sluiten. De commissie is, net als in eerdere uitspraken, van oordeel dat voor de vraag welke verzekeraar de schade in behandeling dient te nemen relevant is welke verzekeraar de benadeelde rechtstreeks op grond van artikel 6 WAM had kunnen aanspreken. Er is in deze dan ook sprake van samenloop.

Uitspraak nr. 128 “De verreikte verrijker”

Betreft: AVB/Werkmateriaal

Tijdens zijn werkzaamheden is een werknemer door een glazen dak enkele meters naar beneden gevallen. De werknemer zat vast aan een lijn welke met een valstopapparaat verkeerd aan een verrijker was bevestigd. Hierdoor was de lijn te kort en werd de val niet gebroken. De AVB-verzekeraar doet een beroep op de motorrijtuigenuitsluiting in de polis en meent dat een valstopapparaat onder de tot de standaarduitrusting behorende gereedschappen, onderdelen en toebehoren van de verrijker vallen als genoemd in de polis.

De commissie is gelet op de gegeven omstandigheden en na bestudering van de polisvoorwaarden van mening dat de werkbak én valstopapparaat behoren tot het onder de polis verzekerde werkrisico. Nu de schade haar oorzaak vindt in het feit dat het valstopapparaat niet hoog genoeg was bevestigd waardoor deze ondeugdelijk werkte, is zij derhalve met of door het object toegebracht als bedoeld in de polisvoorwaarden van partij werkmateriaalverzekeraar.

Uitspraak nr. 127 “De onoverzichtelijke werkvloer”

Betreft: Landmateriaal/AVB

Een werknemer wordt op de werkplaats aangereden door een heftruck die hem niet gezien had omdat zijn zicht belemmerd werd door een stapel pallets. Het bedrijf is door de arbeidsinspectie beboet voor de onjuiste indeling van de werkvloer.

De landmateriaalverzekeraar meent dat het ongeval weliswaar veroorzaakt is met een motorrijtuig maar dat de werkelijke oorzaak is gelegen in de onjuiste indeling van de werkvloer. Deze was zo onoverzichtelijk dat de heftruckchauffeur zijn collega niet kon zien komen aanlopen.

De commissie meent dat de kern van de zaak is de vraag of de schade gemaakt is met of door een motorrijtuig, hetgeen volgend de commissie het geval is. De vorkheftruck voldoet aan de WAM-vereisten en de verzekering biedt dekking voor schade veroorzaakt met of door een motorrijtuig. In lijn met uitspraak 33 stelt de commissie vast dat de AVB-verzekering schade veroorzaakt door of toegebracht met een motorrijtuig uitsluit als spiegelwerking met de landmateriaalverzekering.

Bovendien kent de AVB-verzekering een harde na-u-clausule, welke clausule op de landmateriaalverzekering ontbreekt, waardoor er ook om die reden op de AVB-verzekering geen dekking zou bestaan. De commissie concludeert daarom dat er in deze zaak geen sprake is van samenloop, maar dat de schade gedekt is onder de landmateriaalverzekering.

Uitspraak nr. 126 “Contaminatie in kaas”

Betreft: WAM/AVB

Voor het vervoer van natronloog wordt een verkeerde tankoplegger gebruikt. In de gebruikte tankoplegger bleken nog resten te zitten van een chemisch product welke hierdoor in de natronloog zijn terechtgekomen waardoor deze onbruikbaar werd.

De AVB is van mening dat uit artikel 8:1213BW, 8:1211 BW en artikel 3a WAM voortvloeit dat de vervoerder van gevaarlijke stoffen aansprakelijk is voor alle door de gevaarlijke stof veroorzaakte schade. Het risico van laden en lossen valt bij het vervoer van gevaarlijke stoffen onder de WAM. Partij B meent dat het hier gaat om een schade die als spiegelbeeldschade in de AVB-polis is opgenomen. De commissie heeft kennis genomen van de feiten zoals die door

partijen zijn aangeleverd. De commissie is van oordeel van de stelling van de WAM-verzekeraar dat de schade is ontstaan na afloop van het transport, onjuist is. De schade is ontstaan op het moment dat de natronloog gecontamineerd werd met de andere stof. Dit kan tijdens het laden of lossen zijn gebeurd. Nu het laden en lossen van een gevaarlijke stof onder het WAM-risico valt en daarvoor door de WAM-verzekeraar ook dekking wordt gegeven, terwijl de AVB op dat punt (als spiegelbeeld) de schade niet dekt, bestaat er alleen dekking op de WAM-polis zodat van samenloop geen sprake is.

Uitspraak nr. 125 “Vervangend motorrijtuig”

Betreft: WAM/WAM

Er vindt een aanrijding plaats waarbij met een leaseauto bij partij B verzekerde bestuurder, betrokken was als bestuurder van een leenauto, verzekerd bij partij A. De leaseauto van de verzekerde van partij B stond ter reparatie bij het garagebedrijf en is bij partij B verzekerd tegen het risico van wettelijke aansprakelijkheid. In die polis is een artikel opgenomen waarin staat dat er ook dekking is voor een vervangend motorrijtuig tijdens reparatie of onderhoud. De verzekerde is verplicht de tijdelijke vervanging direct te melden. Van de verzekering is uitgesloten schade of aanspraken die voortvloeien uit het niet nakomen van een verplichting. De verzekerde heeft een formulier getekend bij het autobedrijf waar hij de leaseauto in reparatie of onderhoud had gegeven. Volgens dit formulier zou er door het autobedrijf een verzekering zijn afgesloten voor de leenauto. In het leasecontract van de leaseauto was bepaald dat een leenauto niet meeverzekerd zou zijn. Om die redenen heeft de bestuurder de leenauto niet aangemeld bij partij B. Partij A heeft de benadeelde van het ongeval schadeloos gesteld en wil nu de helft van deze uitkering verhalen op B omdat zij meent dat er sprake is van samenloop.

De kern van de vraag is of beide verzekeringen dekking geven voor de aansprakelijkheid van de bestuurder van de auto. Het wel of niet voeren van een WAM strik is daarbij in dit geval niet van belang. Die WAM strik dient primair om vast te stellen of de bezitter/kentekenhouder aan zijn verplichting ex artikel 2 WAM voldoet en zo ja, dan geeft dat benadeelden de rechten die de WAM hen toekent. De strekking van de WAM is echter niet om aansprakelijkheid van de verzekeraar te scheppen waar vaststaat dat voor een bepaald motorrijtuig bij die verzekeraar geen verzekering bestaat noch ook heeft bestaan. In de verhouding tussen de verzekeringnemer en verzekeraar B zijn heldere afspraken gemaakt die tot de conclusie leiden dat voor het vervangende motorrijtuig geen dekking bestond. Geheel in overeenstemming met de hiervoor weergegeven feitelijke gegevens, heeft de verzekerde van B de vervangende auto niet gemeld onder de polis bij B omdat er dekking voor bestond onder de polis bij A. De polis van B biedt derhalve geen dekking. Er is daarom geen sprake van samenloop

Uitspraak nr. 124 “De vorkheftruck als steiger”

Betreft: Werkmaterieel/AVB

Een vorkheftruck wordt door een werknemer als steiger gebruikt. Tijdens het omlaag komen van de lepels, valt de werknemer van de lepel af waardoor hij letsel oploopt. De arbeidsinspectie heeft geconstateerd dat er sprake is van een overtreding nu de heftruck niet bestemd was om personen te vervoeren. Tussen partijen is er discussie of deze schade op de AVB of op de werkmateriaalpolis gedekt is.

De werkmaterieel-verzekeraar is van mening dat er geen dekking is op grond van de polisvoorwaarden en stelt dat de AVB om die reden spiegeldekking dient te verlenen.

Het beroep op een uitsluiting in de dekking van een werkmaterieelverzekering leidt niet automatisch tot zogenaamde “spiegelbeelddekking” op de AVB. De dekkingen op beide verzekeringen moeten los van het zogenaamde “spiegelbeelduitgangspunt” worden beoordeeld. De commissie komt tot het oordeel dat de AVB verzekeraar geen dekking hoeft te verlenen nu de schade is veroorzaakt met of door een motorrijtuig en de schade onder het eigen risico blijft.

Uitspraak nr. 123 “De Huisartsenpost”

Betreft: BAV/AVB

Een huisartsenpost is door een van haar patiënten aansprakelijk gesteld. Deze patiënt is op de huisartsenpost behandeld door twee artsen. Een van deze artsen, X, had een beroepsaansprakelijkheidsverzekering gesloten bij partij A. De huisartsenpost is aangesloten bij een overkoepelende stichting. Ten behoeve van de bij haar aangesloten huisartsenposten heeft de Stichting bij partij B een beroepsaansprakelijkheidsverzekering gesloten. De huisartsenpost heeft de aansprakelijkstelling gemeld bij partij B. Partij B heeft dekking onder de polis geweigerd op grond van haar verzekeringsvoorwaarden. De commissie is van oordeel dat, alle feiten en omstandigheden meewegende, er redelijkerwijs geen andere conclusie kan worden getrokken dan dat de verzekering van partij B is bedoeld als een zuivere excedentverzekering. Nu de aansprakelijkheid van X is verzekerd op een door haar op individuele basis bij partij A gesloten beroepsaansprakelijkheidsverzekering, komen de excedentverzekering bij partij B en een vergelijking tussen de “hardheid” van de respectieve na-u-clausules niet aan de orde. In een dergelijk geval doet zich immers geen samenloop voor als bedoeld in artikel 6:961 BW.

Uitspraak nr. 122 “De gekantelde kniklader”

Betreft: AVB/Landmateriaal

Tijdens het plaatsen van betonnen elementen met behulp van een kniklader heeft een werknemer letsel opgelopen omdat de kniklader is omgevallen. In de polis van de landmateriaalverzekeraar is een uitsluiting opgenomen voor schade veroorzaakt door gebruik van het object voor andere doeleinden dan waarvoor het bestemd is. De Arbeidsinspectie heeft vastgesteld dat van een dergelijk gebruik van de kniklader sprake was.

Hiermee staat tevens vast dat zowel de wet als de polisuitsluiting ziet op de een situatie zoals die zich in het onderhavige geval heeft voorgedaan en dat partij B als landmateriaalverzekeraar met recht een beroep heeft gedaan en dat ook en in redelijkheid kon doen op de in de polisvoorwaarden vervatte uitsluiting. Vanwege dit beroep op de uitsluiting biedt de landmateriaalpolis derhalve geen dekking voor de aansprakelijkheid van de hoofdaannemer. Dit impliceert dat er ook geen sprake is van enige samenloop van verzekeringsdekking en dat de in de AVB- polisvoorwaarden van partij A opgenomen na-u-clausule geen rol van betekenis speelt.

Uitspraak nr. 121 “Opengevallen containerklep”

Betreft: AVB/Landmateriaal

Tijdens het stapelen van containers heeft een werknemer zwaar letsel opgelopen. Toen de werknemer langs de containers liep is er een klep losgeraakt en deze heeft hem op het hoofd getroffen. Door o.a. de arbeidsinspectie is vastgesteld dat de klep kon openvallen omdat deze niet met een borgpen was geborgd. Partijen twisten over de betrokkenheid van een heftruck bij het openvallen van de klep.

De commissie concludeert dat het ontbreken van de borgpen conditio sine qua non is voor het openvallen van de containerklep. Niet kan worden vastgesteld of daarnaast de verzekerde heftruck op directe dan wel indirecte wijze betrokken is geweest bij de schadeveroorzaking en dat de schade dus door meer dan een verzekering is gedekt in de zin van artikel 7:691 lid 1 BW. De bewijslast hiervoor bij de AVB als eisende partij. Nu niet kan worden vastgesteld in hoeverre de landmateriaalverzekeraar dekking behoort te verlenen voor deze schade is deze niet gehouden enige bijdrage te leveren aan het aan het slachtoffer uitgekeerde bedrag.

Uitspraak nr. 120 “Schade me sondeerrups”

Betreft: AVB/CAR

Bij werkzaamheden op 21 mei 1999 heeft een sondeerrups schade veroorzaakt, waarvoor aansprakelijk is gesteld. Verzekerde heeft AVB-verzekering bij A en CAR-verzekering bij B.

A erkent dekking onder eigen polis, maar is van mening dat ook dekking bestaat onder polis van B. In de CAR-verzekering is verwoord dat schade wordt vergoed, die wordt veroorzaakt door het gebruik van mechanisch voortbewogen voertuigen, indien deze op of nabij het bouwterrein worden gebruikt voor de uitvoering van de werkzaamheden. Er is dus sprake van samenloop. Beide polissen kennen een na u clausule, doch die uit de AVB-polis is harder volgens A.

B is van mening dat de regresvordering van A inmiddels is verjaard en daarom niet inhoudelijk kan reageren op het samenloopgeschil.

A is van mening dat de verjaringstermijn pas gaat lopen op moment van uitbetaling van de claim door A.

De commissie stelt vast dat de CAR-verzekering slechts dekking biedt voor schade veroorzaakt door het gebruik van mechanisch voortbewogen voertuigen, indien en voor zover het een WAM-plichtig voertuig betreft, dat wordt gebruikt op en nabij het bouwterrein voor de uitvoering van werkzaamheden. In een dergelijk geval wordt slechts een bedrag vergoed dat uitsteekt boven het bedrag dat krachtens de WAM verplicht verzekerd had moeten zijn. De commissie is van oordeel dat de CAR-polis geen dekking biedt te meer daar het door A uitgekeerde schadebedrag lager is dan de destijds wettelijk voorgeschreven verzekerde som, indien de sondeerrups als een WAM-plichtig voertuig is aan te merken. A dient dekking te bieden voor de toegebrachte schade.

Uitspraak nr. 119 “Val van autotransporter”

Betreft: AVB-verzekering/WAM-verzekering

De werknemer van een transportonderneming is bij het laden van zijn vrachtwagen, een autotransporter, van het bovendek gevallen. Daarbij heeft hij ernstig letsel opgelopen, aan de gevolgen waarvan hij overleed. Oorzaak van de val was dat de stalen kabel die als leuning diende beschadigd was. Daarmee was de kabel als beveiliging niet meer betrouwbaar.

Partij A stelt zich op het standpunt dat de personenschade uitgesloten is van dekking, omdat het een schade betreft die is veroorzaakt met of door een motorrijtuig als bedoeld in haar polisvoorwaarden.

B concludeert op grond van haar polisvoorwaarden dat de verzekering een zogeheten kale WAM-dekking omvat die geen dekking biedt voor het plaatsgevonden ongeval, omdat geen sprake is geweest van de verwezenlijking van een verkeersrisico.

De commissie stelt dan ook vast dat de schade door de gebrekkige valbeveiliging is veroorzaakt, deze valbeveiliging ten tijde van het ongeval onderdeel uitmaakte van de autotransporter, deze autotransporter een motorrijtuig is ter zake waarvan de uitsluiting van de AVB van toepassing is en concludeert⁶ dat de AVB voor de onderhavige schade geen dekking biedt.

De commissie stelt vast dat het ongeval zich heeft voorgedaan op een moment dat de autotransporter veilig buiten het verkeer tot stilstand was gekomen om bij een bedrijf personenauto's te gaan laden en concludeert dat de Motorrijtuigverzekering op grond van artikel 2 voor het onderhavige ongeval geen dekking biedt.

De commissie is van oordeel dat zowel de dekking onder de AVB als die onder de WAM-polis zodanig op elkaar dienen aan te sluiten dat in ieder geval wordt voorkomen dat een verzekerde op geen van beide verzekeringen een beroep kan doen. Dit uitgangspunt wordt kennelijk ook door beide verzekeraars onderschreven nu zij in hun memorie van eis, respectievelijk memorie van antwoord de commissie vragen uit te spreken dat de schade volledig voor rekening komt van de andere verzekeraar.

Nu in de polisvoorwaarden niet aan dit uitgangspunt is voldaan en het er voor moet worden gehouden dat beide verzekeraars in dit opzicht tekort zijn geschoten, acht de commissie het gerechtvaardigd en billijk dat de schade en de redelijke kosten verbonden aan het afwikkelen van deze claim over beide verzekeraars wordt verdeeld.

Uitspraak nr. 118 “Door chauffeur omvergelopen fietsster”

Betreft: WAM-verzekering/AVP-verzekering

C stopt met zijn auto voor een rood stoplicht. Hij stapt uit om naar een winkeletalage te kijken en loopt daarbij een van rechts komende fietser omver. Het stoplicht is inmiddels op groen gesprongen. C is aansprakelijk gesteld. C heeft een AVP-verzekering bij A en een WAM-verzekering bij B.

A meent dat er een dermate nauw verband is tussen het deelnemen van het motorrijtuig aan het verkeer en de schade dat dekking valt onder de WAM.

Volgens B is sprake van een toevallige bijkomstigheid, waardoor niet voldaan is aan het vereiste causaal verband in de zin van de WAM.

De commissie stelt dat de bestuurder uit zijn auto is gestapt op een moment dat het motorvoertuig nog niet veilig en buiten het verkeer tot stilstand is gebracht. Bovendien heeft hij, gezien de wijze waarop de auto tot stilstand werd gebracht, onvoldoende rekening gehouden met mogelijk naderen fietsverkeer. De commissie concludeert dat de aansprakelijkheid van C als bestuurder van het motorvoertuig is gedekt op de WAM-verzekering van B. Onder de polis van A is geen dekking, aangezien expliciet is uitsluitend aansprakelijkheid samenhangend met een motorvoertuig. Hierdoor is geen sprake van een samenloop.

De commissie geeft als bindend advies dat B dekking dient te verlenen.

Uitspraak nr. 117 “Regeling asbestschaden”

Betreft: verschillende leidende verzekeraars

C is van 1960 tot 1994 werkzaam geweest bij D. In 2003 is bij C de diagnose maligne mesotheliom vastgesteld, veroorzaakt door blootstelling aan asbest. C heeft D voor deze schade aansprakelijk gesteld. Van 1974 tot 2001 is A leidende verzekeraar geweest op de aansprakelijkheidsverzekering van D. Van 2001 tot 2003 was B leidende verzekeraar. Vanaf 2003 is E leidende verzekeraar, maar deze kende een asbestuitsluiting. Alle drie de verzekeraars hebben een polis afgegeven op basis van loss-occurrence.

A is van mening, nu de polis van E een asbestuitsluiting kent, B als regelend verzekeraar moet optreden op basis van de Regeling asbestschaden. B is van mening dat A dient te bewijzen dat de schade van C manifest is geworden in de verzekeringsperiode bij B.

De commissie stelt dat op grond van de letterlijke bewoordingen van de Regeling asbestschaden geen pasklaar antwoord kan worden verstrekt. Vaststaat dat E vanwege de asbestuitsluiting niet als regelend verzekeraar hoeft op te treden. Een redelijke uitleg betekent dat in zo'n geval de

verzekeraar die in tijd gerekend vóór E dekking verleende, in casu B, als regelend verzekeraar moet optreden, tenzij B kan aantonen dat ook haar polis geen dekking biedt voor de schade. Daarvoor is echter onvoldoende dat de diagnose pas na afloop van de verzekeringsperiode bij B is vastgesteld. B heeft geen feiten gesteld waaruit de conclusie zou kunnen worden getrokken dat de klachten bij het slachtoffer zich eerst na afloop van de verzekeringsperiode bij B hebben geopenbaard.

De commissie geeft als bindend advies dat B als regelend verzekeraar zal optreden.

Uitspraak nr. 116 “Onveilig opgestapelde kratten”

Betreft AVB-verzekering/Werkgeversaansprakelijkheidsverzekering motorrijtuigen

Een werknemer van C gebruikt een elektrisch aangedreven pompwagen om een rol inpakfolie uit het magazijn te halen. Bij het achteruitrijden drukt hij de rijschakelaar te ver in, waardoor de pompwagen op volle snelheid tegen opgestapelde kisten aanrijdt. Deze onveilig opgestapelde kratten vallen om, als gevolg waarvan C ernstig letsel oploopt. C is op grond van art. 7:658 BW aansprakelijk gesteld.

C heeft een aansprakelijkheidsverzekering voor bedrijven bij A, en een werkgeversaansprakelijkheidsverzekering motorrijtuigen bij B.

A is van mening dat geen dekking bestaat. De polis sluit schade veroorzaakt met onder de WAM verplicht verzekerde motorrijtuigen uit. Wel bestaat dekking voor schades veroorzaakt met een motorrijtuig waarvoor geen verzekeringsplicht geldt. Er geldt dan een na u clausule. De polis van B biedt volgens A wel dekking. Uitsluiting op basis van de (onvoldoende duidelijke) toelichting bij de polisvoorwaarden is onvoldoende.

De visie van B is dat het ongeluk heeft kunnen gebeuren doordat de kratten op een onveilige manier waren gestapeld. Voorts was aan de betrokken medewerker geen instructie gegeven dat hij voor het ophalen van de rollen folie nooit de elektrische pompwagen moest gebruiken. Ook was er geen sprake van toezicht. B ziet dit als schending van de zorgplicht. Daarnaast valt de pompwagen wel onder de dekking van A, omdat hiervoor een verzekeringsplicht ontbreekt. Op grond van bovenstaande ontbreekt dekking onder de polis bij B.

De commissie komt op grond van een rapport van de Arbeidsinspectie tot het oordeel dat bij opslag volgens de voorschriften een aanrijding zonder gevolgen zou zijn gebeven. Verder is de aansprakelijkheid onder de polis van A gedekt daar verzekeringsplicht ontbreekt. De toelichting bij de polis van B en de verwijzing naar arresten van de Hoge Raad is voldoende voor uitsluiting onder de polis van B. Aangenomen dient te worden dat onderhavige verzekering slechts dekking biedt voor het geval dat een werknemer bij het besturen van zijn auto op weg naar zijn werk een verkeersongeval veroorzaakt en daardoor schade lijdt die niet door enige verzekering is gedekt en de werkgever die schade, niet op grond van het tekortschieten in de nakoming van enige in art. 7:658 BW omschreven zorgplicht, maar op grond van de aard van de arbeidsovereenkomst en de eisen van redelijkheid en billijkheid, in beginsel zal hebben te dragen.

De commissie concludeert dat schade is gedekt onder de AVB-verzekering van A en dat de werkgeversaansprakelijkheidsverzekering van B geen dekking biedt. De commissie geeft als bindend advies dat A dekking zal verlenen.

Uitspraak nr. 115 “Omvergereden magazijnstelling”

Betreft: goederenverzekering/werkmaterieelverzekering

C, een opslagcentrum, heeft met D een op- en overslagovereenkomst gesloten. Tijdens het orderpicken van producten van D heeft een heftruckchauffeur van C een vuilniscontainer aangereden met een reachtruck. Als gevolg hiervan is schade ontstaan. Ten tijde van de aanrijding zat de chauffeur met zijn rug naar de stelling.

C heeft een werkmateriaalpolis afgesloten bij B. C heeft verder een goederenverzekering bij A.

A is van mening dat voor dit geval sprake is van wettelijke aansprakelijkheid van verzekerde voor schade van/aan derden. Beide polissen dekken in beginsel de wettelijke aansprakelijkheid voor schade aan derden. De polis van A kent een zgn. harde na u clausule. De polis van B kent geen

na u clause. De polis van B kent een uitsluiting die slechts geldt als de aansprakelijkheid uitsluitend voortvloeit uit een contractuele verplichting. Volgens A is de schade echter het gevolg van een onrechtmatige daad samenhangend met een fout van de bestuurder.

Volgens B is sprake van uitsluiting van dekking, omdat de schade is ontstaan tijdens een contractuele logistieke activiteit. Er is volgens B geen sprake van een op zichzelf staande aanrijdingsschade. Uit de polis van B blijkt verder dat aan derden toegebrachte schade wordt gedekt. D is echter geen derde, omdat zij de contractuele wederpartij is van C.

De commissie oordeelt dat op grond van wet of overeenkomst dekking bestaat onder de verzekering van A. Er bestaat ook dekking onder de polis van B. Anders dan B meent, is de commissie van oordeel dat onder het begrip 'derden' dient te worden verstaan ieder ander dan degene die als verzekerde rechten kan ontleen aan de werkmaterieelverzekering. In dit verband ieder anders dan de verzekerde of verzekeraar. Verder is de commissie van mening dat de onder de polis van B de aansprakelijkheid van C gebaseerd is op een wettelijke verplichting tot schadevergoeding, vanwege het onzorgvuldig en verwijtbaar handelen van diens heftruckchauffeur.

De commissie concludeert dat onder beide polissen dekking bestaat, maar dat de polis van A een harde na u clause bevat. De commissie geeft als bindend advies dat B dekking dient te verlenen.

Uitspraak nr. 114 "Garageverzekering of autoverzekering VI"

Betreft: AVB-verzekering (garageverzekering)/WA-motorrijtuigenverzekering

Bedrijf C biedt een haar in eigendom toebehorende auto ter reparatie aan bij autobedrijf D. De regelmatige bestuurder van deze auto is de heer E, werknemer van C. De heer E krijgt voor de duur van de reparatie een vervangende auto, die in eigendom is van D. De heer E rijdt met deze vervangende auto een voetganger aan, die zwaar letsel oploopt.

D heeft bij verzekeraar A een aansprakelijkheidsverzekering voor garagebedrijven. D heeft bij verzekeraar B een bedrijfspolis met speciale voorwaarden motorrijtuigenverzekering.

A is van mening dat bij beide polissen sprake is van een gedekt evenement en een rechtstreeks vorderingsrecht op grond van art. 6 WAM. Dit ondanks de bepaling in de polisvoorwaarden van B dat de verzekering geldt voor een vervangende auto mist de vervangende auto niet elders is verzekerd. Onder verwijzing naar uitspraak nummer 93 is A van oordeel dat niet van belang is of er al dan niet sprake is van een na u clause of welke na u clause sterker is.

Verzekeraar B stelt dat de na u clauses wel relevant zijn. De vervangende auto is niet automatisch gedekt. Is het geen soortgelijk voertuig, dan is er ook geen dekking. Een andere geclausuleerde voorwaarde is dat er pas dekking ontstaat indien er elders geen (WAM)dekking zou zijn. De dekking ontbreekt omdat het risico integraal onder de polis van A is verzekerd. De bedoeling is slechts de eigen verzekerde WAM-dekking te bieden indien een dergelijke dekking elders zou ontbreken. Uitspraak 92 is hier niet van toepassing, omdat in deze uitspraak wordt uitgegaan van een WAM-dekking onder beide polissen.

De commissie concludeert dat voor de door het vervangende motorrijtuig veroorzaakte schade bestaat onder de dekking van A en dat de polis van B hiervoor geen dekking biedt.

De commissie geeft als bindend advies dat A dekking zal verlenen.

Uitspraak nr. 113 "Afgekoppelde aanhangwagen VI"

Betreft: AVB-verzekering/WA-motorrijtuigenverzekering

Omdat de combinatie van auto met aanhangwagen van C door zijn afmetingen niet in het geheel de fabriekshal van D kon inrijgen, is de aanhanger losgekoppeld van de auto en vervolgens door de medewerker van C handmatig achteruit de fabriekshal van D ingeduwd. Hierbij is schade ontstaan.

C heeft een AVB-verzekering afgesloten bij A en een WA-motorrijtuigenverzekering bij B. AW stelt dat de aanhanger nog als deel van het motorrijtuig moet worden beschouwd. B stelt dat niet langer aan het verkeer werd deelgenomen, waardoor de vaststelling 'veilig buiten het verkeer tot stilstand gekomen' niet aan de orde is.

De commissie is van mening dat het rijden met een auto en een daaraan gekoppelde aanhangwagen in de onderhavige opslagloods behoort te worden aangemerkt als deelname aan het verkeer in de zin van de WAM, te meer daar overeenkomstig vaste jurisprudentie het begrip 'deelneming aan het verkeer' vanwege de slachtofferbeschermende werking van de WAM ruim dient te worden opgevat. Verder was in de onderhavige kwestie nog geen sprake van 'veilig buiten het verkeer tot stilstand gekomen', omdat het vervoer met deze aanhangwagen met lading direct aansluitend handmatig werd voortgezet. Het met de hand verplaatsen dient beschouwd te worden als deelname aan het verkeer, conform de uitspraak van de Hoge Raad van 17 december 1999, NJ 2000, 427.

De commissie concludeert dat de WA-motorrijtuigenverzekering van B dekking biedt.

Uitspraak nr. 112 “Aardappelkist op vorkheftruck”

Betreft: AVB-verzekering/landmateriaalverzekering

De heer X, werknemer van Y, heeft een bedrijfsongeval gehad als gevolg waarvan hij is overleden. Vanwege de hoogte van schoon te maken inrijdeuren in een opslagloods werd een vorkheftruck met daarop een aardappelkist gebruikt. Tijdens de werkzaamheden is X om onverklaarbare redenen uit de aardappelkist gevallen. Y heeft een AVB-verzekering bij A en een landmateriaalverzekering bij B.

A wijt het ongeval aan het gebruik van de vorkheftruck. B is van mening dat de vorkheftruck niet als motorrijtuig in gebruik was en dat daarom geen dekking geldt. De vorkheftruck is in onderhavige kwestie ingezet als arbeidsmiddel (steiger) voor een ander doel dan waarvoor deze is ingericht en bestemd.

De commissie is van oordeel dat er dekking voor de schade bestaat onder de AVB, omdat sprake is van een niet-kentekenplichtig motorrijtuig waarvoor geen verzekeringsplicht bestaat. Dit zoals bepaald in artikel T.3.1 van de AVB-verzekering van A.

De commissie is verder van oordeel dat ook dekking bestaat onder de landmateriaalverzekering van B. Verzekerde heeft gekozen voor een uitgebreide aansprakelijkheidsdekking. De door B beoogde uitsluiting geldt alleen bij de standaard aansprakelijkheidsdekking. De commissie geeft als bindend advies dat partijen de schade onderling dienen te verdelen.

Uitspraak nr. 111 “Beschadigd bruidshuis”

Betreft: AVB-verzekering/landmaterieelverzekering

X heeft als hoofdaannemer opdracht gegeven aan & voor het intrillen en uittrekken van benodigde damwanden. Daarbij is schade ontstaan aan diverse panden, waaronder het zgn. “Bruidshuis Lisa”. X had als hoofdaannemer geen feitelijke heerschappij over de heikraan. Zelfs indien X de feitelijke heerschappij had uitgeoefend, dan zou deze onbevoegd zijn uitgeoefend. X kan daarom niet als houder in de zin van polis B worden aangemerkt. De heimachine werd bovendien bediend door het eigen personeel van Y. Dat schade is ontstaan ten gevolge van de heiwerkzaamheden, wijt Y c.q. verzekeraar B aan regiefouten van X. Y moest geheel conform de door X gegeven instructies te werk gaan en mocht daarvan niet afwijken.

De commissie geeft als bindend advies dat partijen de schade onderling dienen te verdelen.

Uitspraak nr. 110 “Defecte slangkoppeling”

Betreft: W.A.-motorrijtuigverzekering/AVB-verzekering

Met behulp van een trekker met tankoplegger (die voorzien was van een losinstallatie waaraan een losslang werd bevestigd) werd een lading zetmeel gelost in een opslagsilo op een fabrieksterrein. Door een defect aan de slangkoppeling (inwendig in de slang) was tijdens het lossen een hoeveelheid zetmeel vrijgekomen, welke het fabrieksterrein had verontreinigd.

De commissie stelde vast dat de trekker met buktankoplegger viel onder de definitie van het motorrijtuig in de polisvoorwaarden van de W.A.-motorrijtuigverzekering. De buktankoplegger met losinstallatie en de daaraan gekoppelde slang viel onder het begrip laad/los-werkmaterieel

in de polisvoorwaarden. Aansprakelijkheid voor schade toegebracht door het motorrijtuig is in beginsel gedekt onder de polis van de W.A.-motorrijtuigverzekeraar. Schade toegebracht met of door aan het motorrijtuig gekoppeld laad- en losmaterieel tijdens de uitvoering van werkzaamheden waarvoor dit werkmaterieel is bestemd, is uitdrukkelijk van dekking uitgesloten. De commissie stelde vervolgens vast dat de AVB-verzekering dekking biedt voor alle gevallen waarin met de lading schade wordt toegebracht, ongeacht wat de achterliggende oorzaak van de schadetoebrengring is. De commissie concludeerde dat de aansprakelijkheid voor de schade, zoals die teweeg was gebracht, was gedekt onder de AVB-verzekering. Op de W.A.-motorrijtuigverzekering was deze schade van dekking uitgesloten.

Uitspraak nr. 109 “Van laadklep gevallen platenwagen”

Betreft: AVB-verzekering/W.A.-motorrijtuigverzekering

Een werknemster van een bakkerij hielp op verzoek van de chauffeur bij het lossen van diverse platenwagens uit de bestelauto van de bakkerij. De hulp van de werknemster bestond in het tegenhouden van de karren op wielen zodra de chauffeur een kar vanuit de laadruimte op de laadklep had gezet. Bij het aldus verrijden van één van die platenwagens uit de laadruimte door de chauffeur, reed echter de ongeremde kar van de enigszins schuin aflopende laadklep vanzelf door. De werknemster noch de chauffeur bleek in staat te zijn de kar nog tijdig tot stilstand te brengen, waardoor deze van de laadklep kantelde en de werknemster met haar handen onder die kar bekneld raakte

De commissie leidde uit de geponeerde stellingen en aanvullende informatie van partijen af dat zij met hun polisvoorwaarden aansluiting hebben willen zoeken bij de “Regeling inzake Samenloop van motorrijtuig- en algemene W.A.-verzekering”. De commissie wees erop dat deze regeling beoogt verzekeraars voor gevallen als de onderhavige te laten komen tot een sluitende, zogenaamde spiegelbeelddekking, dat wil zeggen dat de aansprakelijkheid voor een schade als de onderhavige, gedekt is onder één verzekering met uitsluiting van de andere.

De commissie stelde aan de hand van het aangeleverde feitenmateriaal vast dat als directe en rechtens relevante oorzaak van het ongeval de gebrekkige en schuin aflopende laadklep moest worden aangemerkt. Aangezien deze laadklep onderdeel van het motorrijtuig vormt is het ongeval veroorzaakt doordat van een gebrekkig motorrijtuig gebruik werd gemaakt. De commissie stelde vast dat er voor deze schade dekking bestond onder de W.A.-motorrijtuigverzekering.

De commissie stelde vervolgens vast dat de AVB-verzekering dekking bood voor schade door lading die zich bevindt op, dan wel valt of gevallen is van een motorrijtuig, zodat de AVB-verzekering in beginsel eveneens dekking bood voor de onderhavige door de platenwagen toegebrachte schade. De polisvoorwaarden van de AVB-verzekering bevatte echter een harde samenloopbepaling zodat de commissie concludeerde dat de W.A.-motorrijtuigverzekeraar dekking moest verlenen.

Uitspraak nr. 108 “Losgekoppelde aanhangwagen V”

Betreft: AVP-verzekering/W.A.-motorrijtuigverzekering

X had na het opruimen van zijn garage materiaal op zijn aanhangwagen geladen om dit naar de stortplaats van de gemeente te brengen. X had zijn aanhangwagen met één wiel op het trottoir en met één wiel op de weg geparkeerd. Ongeveer twee uur nadat X de aanhangwagen losgekoppeld had geparkeerd, wilde hij hem in geladen toestand handmatig verplaatsen om hem wederom aan zijn auto te koppelen. Tijdens dit handmatig manoeuvreren kwam de aanhangwagen in aanraking met de aldaar geparkeerd staande auto van Y, welke auto hierdoor beschadigd werd.

Partijen waren verdeeld over het antwoord op de vraag of de aanhangwagen, na te zijn losgekoppeld, veilig buiten het verkeer tot stilstand was gekomen.

De commissie leidde uit de feiten af dat er ter plekke geen parkeerverbod van kracht was en dat de aldaar en op zodanige wijze geplaatste aanhangwagens, na te zijn losgekoppeld, geen direct gevaar voor het verkeer opleverde.

Het handmatig verplaatsen van de aanhangwagen, nadat ongeveer een periode van twee uur was verstreken, geschiedde dan ook niet om aan een mogelijke onveilige situatie een einde te maken, maar vond louter plaats om deze inmiddels met af te voeren spullen geladen aanhangwagen, wederom aan de auto te gaan vastkoppelen, om op deze wijze de lading vervolgens naar de gemeentelijke stortplaats te kunnen afvoeren. De commissie stelde op grond van het vorenstaande vast dat de aanhangwagen na het ontkoppelen veilig buiten het verkeer tot stilstand werd gebracht en dat deze op het moment van de schadetoebrenging geen onderdeel meer vormde van het motorrijtuig zodat niet de W.A.-motorrijtuigverzekering van X dekking moest bieden voor de met de aanhangwagen toegebrachte schade, maar diens AVP-verzekering.

Uitspraak nr. 107 “Gevallen vuilnisman”

Betreft: W.A.-motorrijtuigverzekering/AVB-verzekering

Een vuilnisman was bezig een container uit de laadbak van een huisvuilauto te halen die tijdens de huisvuilroute in was gevallen. Hij viel hierbij en klemde zijn voet tussen twee delen van de wagen. Om te voorkomen dat zijn hoofd het asfalt raakte, heeft hij zich tijdens zijn val gedraaid, ten gevolge waarvan zijn kniebanden scheurden.

De commissie stelde vast dat, nu niet gezegd kon worden dat het ongeval was veroorzaakt dan wel toegebracht door de lading van het motorrijtuig, de specifieke regeling die in beide polissen wordt gegeven voor schade door lading en voor schade bij het laden of lossen van lading, niet van toepassing was, zodat ook de verwijzing naar het arrest van de Hoge Raad van 31 mei 2000 voor deze zaak niet van belang was.

De commissie achtte de handelwijze van vuilnismannen, die van tijd tot tijd onderweg op hun route op de vuilnisauto klimmen, eventueel om uit de laadruimte daarvan een vuilniscontainer te verwijderen, een specifiek vuilnisautorisico. Het ongeval stond naar het oordeel van de commissie in zodanig nauw verband met het risico dat eigen is aan het werken met een vuilnisauto, dat het ongeval moest worden aangemerkt als te zijn veroorzaakt met of door een motorrijtuig. De commissie concludeerde dat de W.A.-motorrijtuigverzekeraar dekking moest verlenen.

Uitspraak nr. 106 “Afvalbak op vorkheftruck”

Betreft: landmaterieelverzekering/AVB-verzekering

X, werknemer van Y had opdracht om een afvalbak met karton te legen in een papiercontainer. Met behulp van een vorkheftruck van Y werd de afvalbak opgetild tot aan de

rand van de container. X was op de rand van de container geklommen. De afvalbak, met daarin X, is toen op enig moment van de lepels van de vorkheftruck gevallen. X viel op de grond en liep daardoor letsel op.

Partijen achtten Y, de werkgever van X, aansprakelijk voor de door het ongeval veroorzaakte schade van X.

De commissie was op grond van de feiten van oordeel dat er in dit geval sprake was van een schade die een gevolg was van een dusdanig risicovol gebruik van de vorkheftruck met de daarop geplaatste afvalbak, dat hier sprake was van een schade aan personen veroorzaakt door of met het verzekerd object waarvoor volgens de polisvoorwaarden de landmaterieelverzekering dekking bood. Op de polis van de AVB-verzekering was de aansprakelijkheid voor deze schade uitgesloten zodat de landmaterieelverzekeraar dekking moest verlenen.

Uitspraak nr. 105 “Gescheurde pompslang”

Betreft: AVB-verzekering/W.A.-motorrijtuigverzekering

Tijdens bouwwerkzaamheden werd met behulp van een motorrijtuig waarop een pompinstallatie was bevestigd, mortel verpompt. Er ontstond een scheur in de pompslang en door de opening die daardoor ontstond werd mede door de hoge druk in de pompslang, de mortel weggespoten. Auto's die op het aangrenzende parkeerterrein stonden werden hierdoor bevuild. De commissie stelde vast dat partijen de aansprakelijkheid voor de veroorzaakte schade in het midden lieten en dat er een uitspraak werd verlangd inzake de vraag wie dekking moest verlenen.

De commissie stelde vast dat de W.A.-motorrijtuigverzekering dekking bood op grond van de bepaling dat dekking bestaat voor schade die is toegebracht met of door zaken die zijn bevestigd op of aan het motorrijtuig het motorrijtuig. Naar het oordeel van de commissie kon namelijk gesteld worden dat de schade was toegebracht met of door een aan een motorrijtuig bevestigde zaak, in casu de gescheurde pompslang.

De AVB-verzekering bood dekking voor de aansprakelijkheid voor schade veroorzaakt door lading, bij het laden of lossen van motorrijtuigen zodat de onderhavige schade waarvan gesteld kon worden dat die was veroorzaakt door de mortel terwijl deze werd gelost van het motorrijtuig binnen deze dekkingsomschrijving valt.

De commissie concludeerde dat er sprake was van samenloop van dekking van aansprakelijkheidsverzekeringen, zodat dit geschil geregeld diende te worden conform artikel 1 van de "Overeenkomst inzake samenloop van aansprakelijkheidsverzekeringen.

Uitspraak nr. 104 inzake "Van heftruck schuivende pompwagen"

Betreft: werkmaterieelverzekering/AVB-verzekering

Bij het uitladen van pallets uit een vrachtwagen moest een pompwagen in de vrachtwagen worden geplaatst. Dit geschiedde met behulp van een heftruck, bestuurd door X, werknemer van de firma P. Om te voorkomen dat de pompwagen van de heftruck zou vallen nam Y, eveneens werknemer van P, plaats op de lepels van de heftruck naast de pompwagen en hield deze vast. Bij het manoeuvreren met de pompwagen maakte X een beoordelingsfout waardoor de pompwagen over de lepels van de heftruck schoof en op de voet van Y terecht kwam. Y liep hierdoor letsel op. De aansprakelijkheid van de bestuurder van de heftruck voor de veroorzaakte schade werd door partijen erkend.

De commissie leidde uit de stellingen van partijen in hun respectieve memories af dat zij met hun toepasselijke polisvoorwaarden aansluiting hebben willen zoeken bij de "Regeling inzake de Samenloop van motorrijtuig- en algemene W.A.-verzekering", laatstelijk gewijzigd conform de gecombineerde circulaire d.d. 3 maart 1997 van de Afdeling Motorrijtuigen en de Afdeling Algemene Aansprakelijkheid van het Verbond van verzekeraars. De commissie wees erop dat deze regeling beoogt verzekeraars voor gevallen als de onderhavige te laten komen tot een sluitende, zogenaamde spiegelbeelddekking, dat wil zeggen dat de aansprakelijkheid voor een schade als de onderhavige, gedekt is onder één verzekering met uitsluiting van de andere.

De commissie was van oordeel dat uit de feitelijke toedracht bleek dat de schade was veroorzaakt door een fout van de bestuurder van de heftruck bij het besturen van die heftruck en dat de schade dus was veroorzaakt met het onder de werkmaterieelverzekering verzekerde object. De werkmaterieelverzekering bood hiervoor primair dekking. Het beroep van de werkmaterieelverzekeraar op dekking onder de AVB-verzekering op grond van de bepaling onder het kopje: laad-/losrisico, was naar het oordeel van de commissie ongegrond omdat deze bepaling beoogt een dekking te geven voor het spiegelbeeld van het motorrijtuigrisico conform genoemde samenloopregeling. Overigens was de commissie van oordeel dat de pompwagen ten tijde van het ongeval als lading van de heftruck moest worden aangemerkt en niet als lading van de vrachtauto en dat de pompwagen ten tijde van het ongeval door de heftruck werd vervoerd en niet werd geladen of gelost.

Een beroep op dekking op de AVB-verzekering op grond van de bepaling onder het kopje: ladingrisico, zou eveneens ongegrond zijn. Immers de dekking voor het ladingrisico is slechts een aanvulling op de dekking voor het primaire motorrijtuigrisico.

Uitspraak nr. 103 inzake “Ingestorte stal”

Betreft: AVB-verzekering/werkmateriaal W.A.-verzekering

Een werknemer van loonbedrijf Y, de heer X, was bezig met het uitgraven van grond in een stal. De graafwerkzaamheden werden verricht met een minigraafmachine. Vlak voordat de werkzaamheden waren voltooid is de zolder van de stal ingestort en op X terecht gekomen. X heeft hierdoor ernstig letsel opgelopen.

Partijen waren het er over eens dat de werkgever van X, loonbedrijf Y ex artikel 7:658 BW aansprakelijk was voor de schade van X. Over de feitelijke toedracht bestond geen duidelijkheid.

De commissie stelde aan de hand van de overgelegde stukken vast dat zij voor de toedracht kon uitgaan van drie mogelijkheden die tot het instorten van de stal hebben kunnen leiden, te weten:

het raken van de stutpaal met de graafmachine;

trillingen ontstaan tijdens het werken met de graafmachine;

het te diep weggraven van de grond in de kelderruimte waardoor de stutpaal is weggeleden en een gedeelte van het dak van de stal instortte.

De commissie stelde voorts vast dat het feit dat de cabine en veiligheidsbeugel waren verwijderd ertoe heeft geleid dat de bestuurder van de minigraver ten tijde van het ongeval met een object werkte dat niet voldeed aan de daaraan te stellen veiligheidseisen.

Volgens de commissie diende redelijkerwijze te worden aangenomen dat het werken met de (onvoldoende beveiligde) graafmachine in de stal – mede gelet op het feit dat de cabine en de veiligheidsbeugel van de graafmachine waren verwijderd, welke omstandigheden mede bepalend zijn geweest voor het ontstaan van de schade - de rechtens relevante oorzaak van de schade was. De commissie stelde vervolgens vast dat de werkmateriaalverzekering dekking bood voor deze schade, terwijl de AVB-verzekering een uitsluiting bevatte voor aansprakelijkheid voor door of met een motorrijtuig veroorzaakte schade.

Uitspraak nr. 102 inzake “Vervangende heftruck”

Betreft: AVB-verzekering/garageverzekering

In een bedrijfsgebouw van Y werd X, een medewerker van Y, tijdens het laden en lossen van achteren aangereden door een heftruck die werd bestuurd door een collega-werknemer van Y. Omdat een van de heftrucks die Y had geleased van Z in reparatie was bij Z, werd op dat moment van een inruilheftruck gebruik gemaakt.

Y was aansprakelijk gesteld voor de letselschade in haar hoedanigheid van werkgeefster van X en de betrokken bestuurder van de heftruck. Partijen erkenden de werkgevers-aansprakelijkheid van Y voor de veroorzaakte schade.

De commissie deelde de mening van de AVB-verzekeraar dat de schade in beginsel op de AVB-verzekering was gedekt op grond van de bepaling dat de motorrijtuiguitsluiting op deze polis niet geldt ten aanzien van schade veroorzaakt met of door niet-kentekenplichtige motorrijtuigen. De commissie stelde vast dat de werkgeversaansprakelijkheid van Y niet was gedekt onder de garageverzekering omdat Y niet behoort tot één van de vermelde categorieën verzekerde personen. Uit het polisblad van de garageverzekering bleek dat niet Y maar Z als verzekeringnemer stond vermeld, terwijl Y ook geen beroep kon doen op een andere verzekerde hoedanigheid. De commissie concludeerde dat er geen sprake was van samenloop van dekking voor de veroorzaakte schade zodat de AVB-verzekeraar dekking moest verlenen.

Uitspraak nr. 101 inzake “Diefstal Swarovskiverzameling II”

Betreft: verzamelverzekering/inboedelverzekering

Bij een inbraak werd een Swarovski-kristalverzameling gestolen.

De commissie stelde vast dat de Overeenkomst Algemene en Speciale polis, waarin wordt geregeld dat bij samenloop tussen een algemene en een speciale verzekering de schade voor rekening komt van de maatschappij die op de speciale polis verzekerd heeft, in dit geval niet van kracht was omdat de verzamelverzekeraar die het Swarovski-kristal had verzekerd niet tot deze overeenkomst was toegetreden. De commissie stelde vast dat beide verzekeringen in beginsel dekking boden voor de geclaimde schade maar dat de polis van de inboedelverzekering voorging omdat de polis van de verzamelverzekering een zogenaamde harde na-u-clausule bevatte.

Het beroep van de inboedelverzekeraar op anticipatie in de samenloopbepaling in ontwerp-BW artikel 7.17.2.24a moest naar het oordeel van de commissie worden verworpen omdat dit artikel alleen van kracht zal zijn wanneer sprake is van gelijkwaardige dekking op twee of meer verzekeringen. Het artikel zal ook waarschijnlijk aanvullend recht betreffen waardoor de werking hiervan door een samenloopclausule terzijde wordt gesteld.

Uitspraak nr. 100 “Beroerde mest”

Betreft: AVB-verzekering/W.A.-motorrijtuigverzekering

Een chauffeur moest mest ophalen uit de mestput van een varkensfokkerij. Tijdens het opzuigen van de mest raakte de aanzuigslang van de vrachtauto verstopt. Om de verstopping op te lossen had de chauffeur de pomp op persen gezet waardoor er toxische gassen uit de mestput vrijkwamen. Deze toxische gassen leidden tot verstikking van 130 biggen. Partijen waren het er over eens dat de chauffeur van de vrachtauto aansprakelijk was voor de veroorzaakte schade. De commissie stelde vast dat de schade is ontstaan doordat de slang van de pompinstallatie van de tankauto verstopt raakte met mest, waarna de pomp op persen werd gezet. Ten gevolge van het in beroering brengen van de mest zijn toxische gassen vrijgekomen in de stal als gevolg waarvan de biggen het leven verloren. Uitgaande van deze toedracht was de commissie van oordeel dat sprake was van een schade veroorzaakt bij het lossen van zaken uit het motorrijtuig. De veroorzaakte schade was op beide polissen gedekt; de AVB-verzekeraar moest echter dekking verlenen omdat de dekking van de W.A.-motorrijtuigverzekering subsidiair van aard was.

Uitspraak nr. 99 “Geworpen spanband”

Betreft: AVB-verzekering/bedrijfsmotorrijtuigverzekering

Een vrachtwagen van de Nederlandse firma X stond in België met de wielen op een fietspad geparkeerd. Tijdens het vastzetten van de lading wierp de bestuurder een spanband over zijn vrachtwagen. De spanband kwam daarbij in het voorwiel van een fietser die daardoor ten val kwam en daarbij letselschade opliep.

De commissie stelde vast dat aansprakelijkheid voor deze schade die zich in België had voorgedaan op grond van het Haags Verkeersongevallenverdrag van 1971 naar Belgisch recht moet worden beoordeeld. Volgens de commissie is artikel 29 bis de Belgische WAM op deze situatie van toepassing. Op grond van dit artikel wordt aan letselschadeslachtoffers van verkeersongevallen waarbij een motorrijtuig betrokken is, alle schade wordt vergoed door de aansprakelijkheidsverzekeraar van het motorrijtuig. Aan het criterium van betrokkenheid werd in casu voldaan doordat de vrachtwagen in een verkeershinderlijke positie ten opzichte van de gewond geraakte fietser stond geparkeerd.

De commissie overwoog dat de letselschade van de fietser gedekt was op de WA-motorrijtuigverzekering aangezien deze polis dekking moest bieden voor het WAM-risico en voor een met de WAM overeenkomende buitenlandse wet.

De AVB-verzekeraar kon wellicht met succes een beroep doen op enkele uitsluitingen in de toepasselijke polisvoorwaarden, maar de eventuele dekking van deze verzekeraar was secundair van aard op grond waarvan de commissie concludeerde dat de WAM-verzekeraar dekking moest verlenen.

Uitspraak nr. 98 “Verlijmde zwevende parketvloer”

Betreft: opstalverzekering/inboedelverzekering

Aan een “zwevende” laminaat parketvloer is waterschade ontstaan. De parketvloer is los gelegd op een ondervloer en is samengesteld uit delen die onderling zijn verlijmd.

De commissie stelde vast dat voor het antwoord op de vraag of deze parketvloer moet worden beschouwd als inboedel of als opstal, moet worden vastgesteld of de parketvloer moet worden gezien als een bestanddeel van het gebouw in de zin van artikel 3:4 BW. De commissie concludeerde dat dit het geval is omdat voldaan is aan de volgende twee criteria:

een zaak is bestanddeel indien die volgens verkeersopvatting onderdeel van een hoofdzaak uitmaakt, zoals bijvoorbeeld een gebouw en een zaak specifiek op elkaar zijn afgestemd. Een onderling verlijmde parketvloer voldoet volgens de commissie aan dit criterium omdat parketvloeren precies op maat zijn gezaagd voor de ruimte waarin zij zijn neergelegd.

een zaak die met een hoofdzaak zodanig verbonden wordt dat zij daarvan niet kan worden afgescheiden zonder dat beschadiging van betekenis wordt toegebracht aan één der zaken, wordt bestanddeel van de hoofdzaak. Dit criterium versterkt het oordeel dat een verlijmde zwevende parketvloer moet worden beschouwd als een bestanddeel in de zin van artikel 3:4 BW omdat door het in stukken zagen en beschadigen van de parketvloer immers een aanmerkelijk waardeverlies van die vloer optreedt.

Op grond van het feit dat de parketvloer moet worden beschouwd als bestanddeel van het gebouw stelt de commissie vast dat de parketvloer als onroerende zaak en derhalve als opstal moet worden bestempeld.

Uitspraak nr. 97 “Kabelschade III”

Betreft: AVB-verzekering/werkmaterieelverzekering

Een bouwonderneming had een graafmachine met machinist gehuurd. Met deze graafmachine werd schade toegebracht aan een elektriciteitskabel van de PNEM.

De bouwonderneming was aansprakelijk voor de veroorzaakte schade. De commissie stelde aan de hand van de overgedragen gegevens vast dat er geen sprake was van een WAM-risico, zodat de WAM-strik op de werkmaterieelverzekering voor de beoordeling van dit geschil niet relevant was.

De commissie baseerde haar oordeel over de dekking op de polisvoorwaarden die partijen hanteerden. Het beroep van de AVB-verzekeraar op het met circulaire nr. AAA 97/07 d.d. 11 maart 1996 aan de leden van het Verbond van Verzekeraars gegeven advies, dat de risico's verbonden aan het object werkmaterieel/motorrijtuig worden gedekt op de specifieke polis van dat object, ging niet op omdat de werkmaterieelverzekeraar dat advies niet had opgevolgd.

In de voorwaarden van de werkmaterieelverzekeraar is bepaald dat een huurder van een verzekerd object verzekerd is voor zover deze voor dat risico niet elders verzekerd is en verzekeringnemer hem toestaat rechte aan deze polis te ontlenu.

Uit de door partijen geleverde gegevens bleek dat de bouwonderneming geen toestemming had van de verhuurder van de graafmachine om rechten aan de polis van de werkmaterieelverzekeraar te ontlenu. De bouwonderneming was dus niet als verzekerde van de werkmaterieelpolis aan te merken.

De commissie concludeerde dat de aansprakelijkheid van de bouwonderneming voor de veroorzaakte schade uitsluitend was verzekerd op de AVB-verzekering.

Uitspraak nr. 96 “Diefstal Swarovskiverzameling”

Betreft: verzamelingverzekering/inboedelverzekering

Bij een inbraak werd een Swarovski-kristalverzameling gestolen.

De commissie stelde vast dat beide partijen niet zijn aangesloten bij de Overeenkomst betreffende samenloop Algemene en Speciale polis, waarin wordt geregeld dat bij samenloop tussen een algemene en een speciale verzekering de schade voor rekening komt van de maatschappij die op de speciale polis verzekerd heeft.

De commissie constateerde dat de verzamelingverzekeraar een zogenaamde “harde” na-u-clausule hanteert. In de voorwaarden van de inboedelverzekering is de samenloop geregeld onder de uitsluitingen in artikel p met als opschrift: “specifieke verzekering”, luidende: “Van de verzekering is uitgesloten schade, welke ten tijde van het voorvallen van een gebeurtenis op een specifieke verzekering gedekt blijkt te zijn, voor zover die andere verzekering voldoende dekking geeft, ongeacht op welk tijdstip deze verzekering gesloten is”. Onder specifieke verzekeringen in de zin van artikel p worden verstaan: “Aansprakelijkheids-, Aquarium-, Beeld- en Geluidsinstallatie-, Brom- en snorfiets-, Caravan-, Computer-, Glas-, Golfuitrusting-, Huurdersbelangen-, Kostbaarheden-, Land- en Werkmateriaal-, Rechtsbijstand-, Reis-, Rijwiel- en Zeilplankverzekering”.

Een verzamelverzekering, afgesloten voor de onderhavige kristalverzameling, wordt niet als zodanig vermeld en aangezien de opsomming limitatief is, was de commissie van oordeel dat de inboedelverzekeraar in deze kwestie geen beroep op dit artikel toekwam.

De commissie concludeerde dat beide verzekeringen in beginsel dekking boden maar dat de polis van de inboedelverzekering voor ging omdat de polis van de verzamelverzekering een harde na-u-clausule bevat.

Uitspraak nr. 95 “Kabelschade II”

Betreft: aansprakelijkheidsverzekering voor aannemers/werkmaterieelverzekering

Met een gehuurde graafmachine werd door een aannemersbedrijf schade veroorzaakt aan een kabel van de PTT.

De commissie stelde vast dat beide verzekeraars in beginsel dekking boden voor de veroorzaakte schade.

De commissie stelde vast dat in de voorwaarden van de werkmaterieelverzekering is bepaald dat een huurder van een verzekerd object verzekerd is voor zover deze voor dit risico niet elders is verzekerd en verzekeringnemer hem toestaat rechten aan deze polis te ontlenen. Uit de aan de commissie overgelegde stukken bleek dat de verzekeringnemer aan zijn werkmaterieelverzekeraar had laten weten dat de huurder rechten aan zijn polis mocht ontlenen zodat de werkmaterieelverzekeraar subsidiaire dekking bood.

De commissie stelde vervolgens vast dat ook de aansprakelijkheidsverzekeraar voor aannemers secundaire dekking bood voor de geclaimde kosten, maar dat de na-u-clausule van de aansprakelijkheidsverzekeraar een sterkere werking heeft dan die van de werkmaterieelverzekeraar, zodat de werkmaterieelverzekering voor diende te gaan.

Uitspraak nr. 94 “Ongeval tijdens rolstoeltaxivervoer”

Betreft: AVB-verzekering/W.A.-motorrijtuigverzekering

Een chauffeur in dienst van een taxivervoerbedrijf had de opdracht een invalide vrouw in een rolstoel te vervoeren naar het bejaardentehuis. Daarvoor werd gebruik gemaakt van een speciaal voor rolstoelvervoer bestemd taxibus. Tijdens het door de chauffeur achterwaarts uitrijden van de in de rolstoel gezeten invalide vrouw op het hellende gedeelte van de oprijlaan nabij de ingang van het bejaardentehuis, is de rolstoel gekanteld waardoor de vrouw uit de rolstoel is gegleden en heeft de vrouw letsel opgelopen. De taxichauffeur was aansprakelijk voor de door het ongeval veroorzaakte schade.

Op de W.A.-motorrijtuigverzekering is krachtens artikel p gedekt "Aansprakelijkheid wegens schade veroorzaakt bij het laden of lossen van zaken op/in of van/uit het motorrijtuig".

De commissie was van oordeel dat het uit de auto rijden van een rolstoel met daarin een passagier, die geen invloed uitoefent op die handeling en aldus volledig afhankelijk is van degene die de rolstoel voortbeweegt, gelijk is te stellen met een situatie als voorzien in bovengenoemd artikel p van de W.A.-motorrijtuigverzekering.

De commissie stelde vervolgens vast dat de AVB-verzekering het laad- en losrisico verzekert en dat de aansprakelijkheid is gedekt voor schade veroorzaakt met of door zaken die worden geladen of gelost van een motorrijtuig. De commissie was van mening dat wanneer schade wordt veroorzaakt bij het op de geschetste wijze uit de auto rijden van een rolstoel met daarin de invalide vrouw, een redelijke toepassing van deze bepaling meebrengt dat de aansprakelijkheid hiervoor onder deze dekkingsomschrijving is begrepen.

De commissie concludeerde dat de veroorzaakte schade zowel onder de AVB-verzekering als onder de dekking van de W.A.-motorrijtuigverzekeraar viel. De dekking van de W.A.-motorrijtuigverzekeraar was echter secundair van aard zodat de AVB-verzekeraar dekking moest verlenen.

Uitspraak nr. 93 "Garageverzekering of autoverzekering V"

Betreft: garageverzekering/W.A.-motorrijtuigverzekering

Een gemachtigd bestuurster bracht een auto voor iemand ter reparatie naar een garagebedrijf en kreeg een leenauto van de garage mee. De bestuurster veroorzaakte met de leenauto een aanrijding waarbij een derde schade opliep.

De commissie stelde vast dat de garageverzekeraar, die rechtstreeks door de benadeelde was aangesproken, door de betaling tegen cessie in de rechten van de benadeelde was getreden. De commissie stelde vervolgens vast dat de in de polisvoorwaarden van de garage-verzekeraar opgenomen uitsluitingen en beperkingen - waaronder een harde na-u-clausule - op grond van artikel 11 en 15 juncto 16 WAM niet aan de benadeelde respectievelijk de bestuurder (niet-verzekeringnemer) kunnen worden tegengeworpen. De commissie concludeerde dat de garageverzekering dus dekking bood voor de met de leenauto van de garage veroorzaakte schade.

Voor het antwoord op de vraag of de garageverzekeraar verhaal had op de W.A.-motorrijtuigverzekeraar was beslissend of de benadeelde ook de W.A.-motorrijtuigverzekeraar op grond van artikel 6 WAM rechtstreeks had kunnen aanspreken. De commissie was van oordeel dat dit het geval was omdat ook de dekking voor de vervangende auto volgens de aansprakelijkheidsvoorwaarden van de W.A.-motorrijtuigverzekeraar conform de WAM wordt gedekt. Ook de na-u-clausule van de W.A.-motorrijtuigverzekeraar kon op grond van artikel 11 en 15 juncto 16 WAM niet aan de benadeelde, respectievelijk de bestuurster (niet-verzekeringnemer) worden tegengeworpen.

De conclusie was dat er sprake was van samenloop van dekking van aansprakelijkheidsverzekeringen, zodat dit geschil geregeld diende te worden conform artikel 1 van de "Overeenkomst inzake samenloop van aansprakelijkheidsverzekeringen".

Uitspraak nr. 92 "Van oplegger gevallen heftruck"

Betreft: W.A.-motorrijtuigverzekering/AVB-verzekering

Een werknemer van de firma Y, de heer X, verreed tijdens laad- en loswerkzaamheden een vrachtwagen met oplegger waarin een vorkheftruck was geplaatst. De heftruck kantelde daarbij uit de oplegger. Een collega van X werd dodelijk getroffen door de vallende heftruck.

Op grond van de feitelijke gegevens stelde de commissie vast dat de schade niet ontstond gedurende de tijd dat er daadwerkelijk werd gelost. Het ongeluk vond plaats doordat de vorkheftruck van de laadruimte viel tijdens het naar voren rijden van de vrachtwagencombinatie, dus op het moment dat de loswerkzaamheden tijdelijk waren onderbroken. De commissie was van

mening dat de motorrijtuigverzekering dekking bood, omdat de schade was veroorzaakt in een situatie als voorzien in artikel a van de motorrijtuigverzekering, waarin is bepaald dat de aansprakelijkheid is gedekt voor schade veroorzaakt met of door goederen, anders dan tijdens laden en lossen, die zich op of in het motorrijtuig bevinden, dan wel daarvan/daaruit vallen of zijn gevallen.

Ook de AVB-verzekering bood dekking voor vallende lading, zodat beide verzekeringen in beginsel dekking boden voor de veroorzaakte schade. Aangezien de AVB-verzekering bepalingen bevatte op grond waarvan andere verzekeringen voor moesten gaan, dan wel als excedentdekking moest worden gezien, diende de motorrijtuigverzekering - waarin dergelijke bepalingen ontbraken - dekking te verlenen.

Uitspraak nr. 91 "Van garageterrein gestolen auto"

Betreft: cascomotorrijtuigverzekering/aansprakelijkheids- en rechtsbijstandverzekering voor Motorvoertuigenbedrijven

X had zijn auto ter reparatie op het terrein van de firma Y geplaatst, waarna hij de sleutels bij de receptie had afgegeven. Twee dagen daarna bleek de auto te zijn gestolen.

De commissie constateerde dat de eigenaar van de gestolen auto geen verzekerde was op de polis van de door Y gesloten aansprakelijkheids- en rechtsbijstandverzekering voor motorvoertuigenbedrijven. De eigenaar van de gestolen auto kon aan deze verzekering geen zelfstandige rechten ontlenuen, zodat ook de in diens rechten getreden cascoverzekeraar terzake van die verzekering geen recht bezat. Alleen de firma Y kon vergoeding van de schade van zijn cliënt vorderen van de aansprakelijkheids- en rechtsbijstandverzekeraar van motorvoertuigenbedrijven; uit de polis blijkt namelijk niet dat die verzekering eveneens een verzekering ten behoeve van een derde betreft.

Conclusie: de cascoverzekeraar van de gestolen auto kon geen rechten ontlenuen aan de verzekering die door het garagebedrijf was afgesloten zodat er geen sprake was van samenloop van dekking.

Uitspraak nr. 90 "Samenloop reisverzekering/ziekttekostenverzekering III"

Betreft: reisverzekering/ziekttekostenverzekering

Uitspraak van gelijke strekking als uitspraak nr. 75 en uitspraak nr. 83.

Uitspraak nr. 89 "Schade aan pand door vorkheftruck"

Betreft: uitgebreide gebouwenverzekering/werkmaterieelverzekering

Met een vorkheftruck werd tegen een pand aangereden, waardoor het pand werd beschadigd. Zowel het pand als de vorkheftruck waren eigendom van X.

De werkmaterieelverzekering bood een secundaire dekking voor schade aan eigen goederen van de verzekeringnemer indien deze is toegebracht met of door de heftruck, ongeacht of een verzekerde voor die schade aansprakelijk is, zodat in zoverre niet gesproken kan worden van dekking onder een aansprakelijkheidsverzekering. Deze dekking geldt niet indien daarvoor een beroep op een andere verzekering kan worden gedaan.

De polisvoorwaarden van de uitgebreide gebouwenverzekering bevatten een uitsluiting voor het voorvallen van een gebeurtenis welke op een specifieke verzekering gedekt blijkt te zijn. Uitdrukkelijk is vermeld dat de werkmaterieelverzekering in dit verband is te verstaan als specifieke verzekering.

De commissie was van oordeel dat beide verzekeringen een gelijkwaardige uitsluiting bevatten, zodat er sprake was van samenloop van dekking.

De werkmaterieelverzekering was van oudere datum, zodat die dekking moest verlenen.

Uitspraak nr. 88 "Uitstappende vrachtwagenchauffeur"

Betreft: AVB-verzekering/W.A.-motorrijtuigverzekering

Een chauffeur had de door hem bestuurde vrachtauto klemgereden. Om te kunnen beoordelen of er voldoende manoeuvreerruimte bestond stapte de chauffeur via een aldaar geparkeerde personenauto uit, waardoor die auto werd beschadigd. De commissie constateerde dat de chauffeur bij het op deze wijze uitstappen, uitsluitend ten behoeve van het uitvoeren van een manoeuvre met de vrachtauto, in zijn hoedanigheid van bestuurder van de vrachtauto schade aan de geparkeerd staande auto had toegebracht. De WAM-verzekering bood dekking voor deze schade.

De AVB-verzekering bevatte een uitsluiting voor de aansprakelijkheid voor schade met of door motorrijtuigen. De commissie was op grond van de formulering van dit polisartikel van oordeel dat deze uitsluiting beperkt moest worden uitgelegd. Dit artikel verwees namelijk voor de omschrijving van het begrip motorrijtuig uitsluitend naar de definitie van een motorrijtuig in de zin van de WAM en niet naar het "verkeersrisico". Omdat deze schade niet werd toegebracht met of door een motorrijtuig in de zin van het uitsluitingsartikel in de AVB-polis, maar door de handelwijze van de uitstappende chauffeur, stelde de commissie vast dat AVB-verzekering eveneens dekking bood voor deze schade.

Dit geschil diende geregeld te worden conform artikel 1 van de "Overeenkomst inzake samenloop van aansprakelijkheidsverzekeringen."

Uitspraak nr. 87 "Door wind voortgedreven mosselwagen"

Betreft: W.A.-motorrijtuigverzekering/AVB-verzekering

Tijdens zware windstoten ging een geparkeerd staande tweeassige aanhangwagen uit zichzelf rijden en kwam tegen een personenauto tot stilstand. De aanhangwagen was een half jaar eerder losgekoppeld en aldaar geparkeerd. Partijen hield verdeeld het antwoord op de vraag of de aanhanger ten tijde van het evenement buiten het verkeer tot stilstand was gekomen.

Aan de hand van de door partijen aangevoerde feiten stelde de commissie vast dat de aanhanger was neergezet op een vlakke, doodlopende weg, zodat in dat opzicht sprake kon zijn van veilig buiten alle verkeer tot stilstand komen van de losgekoppelde aanhanger in de zin van de WAM.

De mogelijkheid dat op enig moment - gedurende het half jaar ter plaatse geparkeerd staan - sprake kon zijn van een onveilige situatie, als gevolg van het opraken van lucht in het remsysteem van de aanhanger, doet niet af aan het oordeel van de commissie dat de aanhanger reeds eerder veilig buiten het verkeer tot stilstand is gekomen in de zin van de WAM.

Dekking uitsluitend op de AVB-verzekering.

Uitspraak nr. 86 "Bakkerszootje"

Betreft: AVP-verzekering/AVB-verzekering

Tijdens het laden/lossen van goederen uit een vrachtwagen liet een bakker zijn 5-jarig zootje spelen op de laadklep van de vrachtwagen. Door toedoen van het zootje viel een rolcontainer van de laadklep waardoor een geparkeerde auto werd beschadigd.

Het geschil ging om de vraag in welke hoedanigheid de bakker kon worden aangesproken, in zijn particuliere, kwalitatieve hoedanigheid van ouder of in zijn bedrijfsmatige hoedanigheid.

De commissie stelde vast dat de schade was veroorzaakt tijdens de werkzaamheden die verricht werden in de bedrijfsmatige hoedanigheid van de bakker. Het toestaan van het spelen van een 5-jarig kind op de laadklep bij het laden en lossen spreekt van het onvoldoende in acht nemen van zorg, zodat de bakker in zijn bedrijfsmatige hoedanigheid aansprakelijk kon worden gesteld. De bakker was als vader eveneens aansprakelijk op grond van artikel 6:169 BW voor de door zijn zootje veroorzaakte schade.

De commissie concludeerde dat er sprake was van samenloop van dekking van aansprakelijkheidsverzekeringen. Dit geschil diende geregeld te worden conform artikel 1 van de "Overeenkomst inzake samenloop van aansprakelijkheidsverzekeringen."

Uitspraak nr. 85 "Opgejaagde koe"

Betreft: aansprakelijkheidsverzekering voor jagers/AVP-verzekering

Tijdens de jacht liep de hond van de heer X een haas achterna over een weideveld met koeien dat tot het jachtterrein behoorde. Door deze achtervolging gingen de koeien over de bevroren weide rennen, waarbij een van de koeien, die drachtig was, viel en moest worden afgemaakt.

De commissie stelde vast dat beide verzekeringen afzonderlijk dekking boden voor de door de hond van de heer X veroorzaakte schade.

In de polisvoorwaarden van beide verzekeringen was een na-u-clausule opgenomen. De na-u-clausule van de aansprakelijkheidsverzekering voor jagers heeft een sterkere werking dan die van de AVP-verzekering zodat de AVP-verzekeraar dekking moest verlenen.

Uitspraak nr. 84 "Garageverzekering of autoverzekering IV"

Betreft: W.A. + cascomotorrijtuigverzekering/verzekering voor garagebedrijven

Een monteur veroorzaakte met de auto van een cliënt een ongeval nadat hij de cliënt met deze auto naar zijn werk had gebracht, hierdoor ontstond cascoschade aan de auto en schade aan enkele andere auto's.

Met betrekking tot de cascoschade stelde de commissie vast dat er sprake was van samenloop van dekking. Aan de hand van de toegezonden polisgegevens stelde de commissie vervolgens vast dat de polis van de W.A. + cascomotorrijtuigverzekering van oudere datum was dan die van de garageverzekering zodat de W.A. + cascoverzekeraar van de auto van de cliënt dekking moest verlenen voor de cascoschade.

De W.A.-motorrijtuigverzekeraar van de auto was op grond van de WAM rechtstreeks door benadeelden aangesproken.

De in de garageverzekering opgenomen WAM-strik geldt alleen voor aan de verzekeringnemer toebehorende motorrijtuigen en derhalve niet voor de auto van een cliënt van de verzekeringnemer. De commissie concludeerde dat op de garageverzekering geen WAM-dekking bestond voor de schade van de benadeelden.

De commissie overwoog vervolgens dat de W.A.-motorrijtuigverzekeraar geen recht had op verhaal van de betaalde schadevergoeding op de bestuurder van het schadeveroorzakend motorrijtuig omdat artikel 15 WAM bepaalt dat de WAM-verzekeraar geen verhaalsrecht heeft, indien de aansprakelijke partij te goeder trouw mocht aannemen dat zijn aansprakelijkheid door een verzekering was gedekt, zoals hier het geval was.

Uitspraak nr. 83 "Samenloop reisverzekering/ziekttekostenverzekering II"

Betreft: reisverzekering/ziekttekostenverzekering

Het geschil tussen partijen ging om de vraag in hoeverre de door partijen in hun polisvoorwaarden opgenomen na-u-clausules van gelijkwaardige strekking zijn en in hoeverre er sprake was van gelijkwaardige dekking voor de geclaimde medische kosten.

Op grond van de redactie van de beide na-u-clausules concludeerde de commissie dat de clausule van de reisverzekeraar een sterkere werking en dus qua rechtsgevolgen een verdere reikwijdte heeft dan de clausule van de ziektekostenverzekeraar, omdat de reisverzekering niet alleen een subsidiair karakter draagt ingeval van het feitelijke bestaan van een andere verzekering, maar eveneens indien een andere verzekering - bij gebreke van de reisverzekering - dekking zou hebben geboden. In de na-u-clausule van de ziektekostenverzekering ontbreekt een dergelijke fictie.

De ziektekostenverzekeraar diende alle kosten te vergoeden.

Uitspraak nr. 82 "Ongeval tijdens club-gourmet"

Betreft: AVB-verzekering/AVP-verzekering

Voor een jeugdclub van de Hervormde Jeugdraad werd een gourmetavond georganiseerd onder leiding van een vijftal oudere leden (18 - 25 jaar). Door een steekvlam, veroorzaakt doordat een fles spiritus dicht bij een brander op tafel stond, liepen twee deelnemers brandwonden op. De Hervormde Jeugdraad had een AVB-verzekering gesloten en de vijf leiders van de jeugdclub hadden ieder een AVP-verzekering gesloten bij dezelfde AVP-verzekeraar.

Partijen verschilden van mening over het antwoord op de vraag of de schade al dan niet door de leiders in hun particuliere hoedanigheid was veroorzaakt.

Conform de polisvoorwaarden van de AVP-verzekering was niet gedekt de aansprakelijkheid verband houdende met het uitoefenen van een (neven)bedrijf of (neven)beroep.

De commissie overwoog dat in de jurisprudentie en de literatuur als opvatting geldt dat het begrip particuliere hoedanigheid alle risico's omvat die niet vallen onder de W.A.-risico's beroep(ambt) of bedrijf. Aan de hand van de gestelde feiten en omstandigheden kwam de commissie tot het oordeel dat er geen sprake was geweest van een uitoefening van een (neven)bedrijf of (neven)beroep, zodat vastgesteld kon worden dat de schade was veroorzaakt door de vijf leiders in hun particuliere hoedanigheid. De commissie gaf als bindend advies dat de AVP-verzekeraar dekking diende te verlenen.

Uitspraak nr. 81 "Afgeknelde arm"

Betreft: AVB-verzekering/AVB-verzekering

Een vakantiewerker bij een bouwbedrijf raakte ten gevolge van een ongeval dusdanig gewond dat zijn arm geamputeerd moest worden. De aansprakelijkheid van het bouwbedrijf was bij twee AVB-verzekeraars verzekerd.

Beide polissen boden in beginsel dekking doch partijen verschilden van mening over de onderlinge verhouding van de in hun polisvoorwaarden opgenomen na-u-clausule.

De commissie stelde vast dat de ene na-u-clausule een sterkere werking had dan de andere omdat die verzekering niet alleen een subsidiair karakter draagt ingeval van het feitelijk bestaan van een andere verzekering, maar eveneens indien een andere verzekering dekking zou hebben geboden indien de verzekering (met de sterkere na-u-clausule) niet had bestaan.

Ter onderbouwing van deze constatering verwees de commissie naar rechtsoverweging 3.6.3 van het arrest d.d. 10 maart 1995 van de Hoge Raad, RvdW 1995, nr 65.

Uitspraak nr. 80 "Onvoldoende afgestempelde vrachtauto"

Betreft: AVB-verzekering/W.A.-motorrijtuigverzekering

Voor het takelen van een kluis van 1500 kg. van de eerste etage van een pand gebruikte de firma X een vrachtauto met hijsarm. De vrachtauto werd door de chauffeur in verband met de geringe ruimte ter plaatse onvoldoende zijdelings afgestempeld. Op het moment dat de kluis in de takels hing ging de vrachtauto met de kluis kantelen, waardoor de kluis met de gevel van het pand in aanraking kwam, waardoor het pand werd beschadigd.

De commissie stelde op grond van het feitenmateriaal vast dat de schade aan het pand werd veroorzaakt door het onvoldoende zijdelings afstempelen van de vrachtauto. Toen de kluis in de takels hing kantelde de vrachtauto. Dat de kluis het eerst in aanraking kwam met de gevel betekende slechts dat de schade was toegebracht met de lading, niet dat deze was veroorzaakt door de lading.

De commissie was op grond van deze overwegingen van oordeel dat de schade in dit geval was veroorzaakt met of door het motorrijtuig.

De conclusie was dat de in het geding zijnde aansprakelijkheid uitsluitend onder de dekking van de W.A.-motorrijtuigpolis viel.

Uitspraak nr. 79 "Lekkende olietank"

Betreft: AVB-verzekering/W.A.-motorrijtuigverzekering

Op het bedrijfsterrein van de firma X zijn door de heer X Jr. met behulp van een mobiele kraan twee ondergronds gelegen dieselolietanks uitgegraven en op een in aanbouw zijnde bak geplaatst. De bak was op dat moment nog niet vloeistofdicht.

De lege tanks werden na verloop van twee dagen gevuld met dieselolie. Drie uur na het vullen constateerde de heer X Sr. dat één van beide tanks lek was, waarna hij onmiddellijk een houten prop in het lek van de tank sloeg. Diezelfde middag nog werd de tank leeggepompt en werd het lek dichtgelast.

De firma X werd een week later aansprakelijk gesteld door zijn buurman voor de schade ten gevolge van bodemverontreiniging door olie.

Partijen waren verdeeld over het antwoord op de vraag wat rechtens de relevante oorzaak van de schade was.

De commissie constateerde aan de hand van het feitenmateriaal dat er in dit geval sprake was van een combinatie van schadeveroorzakende feiten.

Vaststond dat X Jr. tijdens het uitgraven van de olietanks met de stalen bak van de kraan de bodem van een der tanks heeft beschadigd.

De WA-motorrijtuigpolis bood dekking voor deze met of door de kraan veroorzaakte schade.

De commissie was voorts van oordeel dat X Sr. kon worden verweten te hebben nagelaten de uitgegraven tank te controleren op mogelijke beschadigingen, terwijl bovendien de beschadigde tank werd geplaatst in een nog niet gereed zijnde vloeistofdichte bak, die dus nog niet geschikt was voor de opvang van mogelijk uit de tank wegvloeiende olie. Tenslotte werd de lekkage pas ontdekt toen een aanzienlijke hoeveelheid olie was weggevloeid, zodat tevens sprake was van onvoldoende oplettendheid bij het vullen van de tank.

De commissie overwoog dat de genoemde omstandigheden gezamenlijk tot de uiteindelijke schade hadden bijgedragen, waarbij de onderlinge schuldverhouding als volgt diende te worden bepaald: de schuld van X Sr. verhiel zich ten opzichte van de schuld van X Jr. als 2 : 1.

De AVB-verzekeraar diende 2/3 van de schade voor zijn rekening te nemen en de W.A.-motorrijtuigverzekeraar 1/3.

Uitspraak nr. 78 "Schade door ontkoppelde caravan in Frankrijk"

Betreft: W.A.-motorrijtuigverzekering/Caravanverzekering

De heer X arriveerde op een camping in Frankrijk, waarvan de toegangsweg steil was. De heer X koppelde de caravan van zijn auto los. Vanwege de steile helling kon de handrem de caravan niet houden met als gevolg dat deze van de helling afgleed en daarbij een personenauto raakte en beschadigde.

De commissie stelde vast, dat omdat de schade zich in Frankrijk had voorgedaan, ingevolge het Haags Verkeersongevallenverdrag van 1971, Frans recht van toepassing was. Naar Frans recht behoeft de verplichte WAM-verzekering niet de aansprakelijkheid te dekken voor schade toegebracht door een ontkoppelde aanhangwagen/caravan e.d.

De W.A.-motorrijtuigverzekering bood naar Frans recht slechts dekking voor een gekoppelde aanhangwagen.

De caravanverzekering dekte de aansprakelijkheid voor schade toegebracht met of door een caravan, mits deze niet was gekoppeld aan een motorrijtuig en de schade was ontstaan nadat de caravan was losgemaakt en buiten het verkeer tot stilstand was gekomen.

De commissie verstond deze bepaling aldus dat de caravanverzekeraar dekking beoogde te bieden aansluitend op de WAM-dekking om te voorkomen dat een verzekerde, die zowel de aansprakelijkheid voor het motorrijtuig als die voor de caravan heeft verzekerd, op geen van beide verzekeringen een beroep zou kunnen doen.

Aangezien naar Frans recht geen verplichte WAM-dekking voor een ontkoppelde aanhangwagen bestaat en de caravanverzekeraar dekking beoogde te bieden in aansluiting op de WAM-dekking van het motorrijtuig, was de commissie van oordeel dat het redelijk en billijk was dat de caravanverzekeraar deze schade zou vergoeden.

Uitspraak nr. 77 "Schade door hijsinstallatie op kipauto"

Betreft: AVB-verzekering/W.A.-motorrijtuigverzekering

Tijdens laad- en loswerkzaamheden van een kipauto van het bedrijf X, is door een vermoedelijk defect in het hydraulisch systeem van de hijsinstallatie, onderdeel uitmakend van de kipauto, een werknemer van het bedrijf bekneld geraakt tussen de arm van de hijsinstallatie en de kipauto.

De commissie stelde vast dat partijen er van uit gingen dat de (letsel)schade was veroorzaakt met of door een onderdeel van het motorrijtuig.

Onder het opschrift: "ladingrisico" stond in de polisvoorwaarden van de W.A.-motorrijtuigverzekering de bepaling dat "meeverzekerd is de schade aan derden toegebracht met of door de lading terwijl deze zich bevindt op, wordt vervoerd met, valt van of nadat deze is gevallen van het motorrijtuig. Schade veroorzaakt tijdens laden of lossen is uitgesloten."

Gezien de samenhang tussen het opschrift en de redactie was de commissie van oordeel dat deze uitsluiting in dit artikel zich beperkt tot schade toegebracht met of door de lading tijdens het laden en lossen.

Omdat de schade niet werd toegebracht door de lading maar door een onderdeel van het motorrijtuig was deze schade volgens de commissie gedekt op de W.A.-motorrijtuigverzekering.

Op de AVB-verzekering was eveneens de aansprakelijkheid gedekt voor schade veroorzaakt met of door motorrijtuigen tijdens het laden en lossen van een vervoermiddel.

De dekking op de AVB-verzekering was echter secundair van karakter op grond van een samenloopbepaling in de polisvoorwaarden. De commissie gaf als binden advies dat de W.A.-motorrijtuigverzekeraar primair dekking moest verlenen.

Uitspraak no. 76 "Vervangende auto"

Betreft: W.A.-motorrijtuigverzekering/W.A.-motorrijtuigverzekering

Bij een ongeval tussen een fietser en een personenauto, merk Suzuki, raakte de fietser gewond. De Suzuki was ten tijde van het ongeval conform de WAM verzekerd bij verzekeraar A.

De Suzuki was een week voor de ongevalsdatum door de toenmalige eigenaar verkocht aan een garagebedrijf, maar was nog niet afgemeld bij de RDW.

X had op de schadedatum de Suzuki van de garage in bruikleen gekregen in verband met het feit dat de bij X in gebruik zijnde auto van het merk Honda wegens werkzaamheden in de garage verbleef.

Voor de Honda was een W.A.-motorrijtuigverzekering van kracht bij verzekeraar B.

De commissie stelde vast dat verzekeraar A, bij wie ten tijde van het ongeval voor de Suzuki het WAM-risico was ondergebracht, de schade tegen cessie aan de benadeelde had vergoed; verzekeraar A trad dus in de rechten van de benadeelde.

Verzekeraar A kon volgens de commissie de uitgekeerde schadevergoeding alleen verhalen op verzekeraar B indien de benadeelde verzekeraar B rechtstreeks op grond van artikel 6 WAM had kunnen aanspreken. Dit rechtstreekse verhaalsrecht kan slechts uitgeoefend worden jegens een verzekeraar in de zin van de WAM.

De dekking die verzekeraar B bood voor een vervangende auto kon naar de mening van de commissie niet worden aangemerkt als een op de WAM gebaseerde verplichte verzekering; deze dekking was uitsluitend een bescherming van de verzekerde indien deze door een benadeelde aansprakelijk wordt gesteld.

Omdat verzekeraar B dus niet als WAM-verzekeraar kon worden aangemerkt, had de benadeelde geen rechtstreeks verhaalsrecht op deze verzekeraar en kon verzekeraar A, die door de betaling van de schade in de rechten van de benadeelde was getreden, geen regres nemen op verzekeraar B.

Verzekeraar A had op bestuurder van het schadeveroorzakend motorrijtuig, de Suzuki, evenmin recht van verhaal omdat artikel 15 WAM bepaalt, dat de WAM-verzekeraar geen verhaalsrecht

heeft, indien de aansprakelijke partij te goeder trouw mocht aannemen dat zijn aansprakelijkheid door een verzekering was gedekt, zoals hier het geval was.

De commissie concludeerde dat verzekeraar A krachtens de WAM risico liep voor de veroorzaakte schade en dat hij geen verhaal kon nemen op verzekeraar B.

Uitspraak nr. 75 "Repatriëringkosten"

Betreft: reisverzekering/ziekttekostenverzekering.

De heer X moest tijdens zijn verblijf in Oostenrijk worden opgenomen in een ziekenhuis. Voor het vervoer per ambulance terug naar Nederland waren kosten gemaakt. De ziektekostenverzekeraar dekte onder bepaalde voorwaarden repatriëringkosten.

Partijen verschilden van mening over de vraag in hoeverre er dekking bestond voor de gemaakte repatriëringkosten onder zowel de ziektekostenverzekering als onder de reisverzekering.

De commissie stelde vast dat dit afhing van de vraag in hoeverre de op beide polissen gehanteerde "mits niet elders gedekt" clausules al dan niet een gelijkwaardige strekking hadden.

Op grond van de redactie van de clausules kwam de commissie tot de conclusie dat de clausule van de reisverzekering een sterkere werking had en dus qua rechtsgevolgen een verdere reikwijdte had dan de clausule van de ziektekostenverzekeraar.

De ziektekostenverzekeraar diende dekking te verlenen omdat de reisverzekering een hardere na-u-clausule bevatte.

Uitspraak nr. 74 "Schade door kraan op vrachtauto"

Betreft: W.A.-motorrijtuigverzekering/AVB-verzekering

In Duitsland was een schade toegebracht tijdens laden en lossen met een hydraulische kraan die op een vrachtauto was bevestigd.

De commissie constateerde dat volgens Duits recht de bestuurder van de vrachtauto aansprakelijk was voor deze schade.

De commissie stelde voorts vast dat de W.A.-motorrijtuigverzekering de aansprakelijkheid van verzekerde in het buitenland dekte overeenkomstig de daar met de WAM overeenkomende wet. In Duitsland, waar het ongeval plaats vond, geldt een dergelijke wet de WAM overeenkomende wet, zodat de W.A.-motorrijtuigverzekering dekking bood.

Op de AVB-verzekering was de door het motorrijtuig veroorzaakte schade van dekking uitgesloten.

Uitspraak nr. 73 "Grondverzakking"

Betreft: AVB-verzekering/CAR-verzekering

Tijdens de uitvoering van verbeteringswerken aan een waterkering in opdracht van een gemeente ontstond schade doordat de draagkracht van de bodem ter plaatse sterk verminderde.

De gemeente heeft voorzieningen moeten treffen om de schade te herstellen en verdere schade te voorkomen.

De commissie stelde vast dat in een arbitraal vonnis de schade aan het werk was vastgesteld en dat de arbiters tevens de mate hadden bepaald waarin de betrokken partijen in de vergoeding van de door de gemeente geleden schade dienden bij te dragen.

Over de dekking op enige aansprakelijkheidsverzekering hadden de arbiters geen uitspraak gedaan, zodat de commissie zich hierover op verzoek van partijen diende uit te spreken.

De commissie constateerde dat in de aansprakelijkheidsrubriek van de CAR-polis werd bepaald dat onder schade verstaan moest worden: beschadiging of vernietiging van goederen en de daaruit voortvloeiende schade.

Daar vaststond dat het onttrekken van zand aan de bodem de oorzaak vormde van de bodemverstoring, die verdere schade ten gevolge had, was de commissie van oordeel dat dit

schade was waarvoor dekking bestond op de aansprakelijkheidsrubriek van de CAR-polis. Ook de AVB-verzekering bood dekking voor deze schade.

Beide polissen bevatten een non-contribution-clausule waarvan de formuleringen weliswaar van elkaar verschilden, maar die qua werking gelijkwaardig moesten worden geacht, zodat zij tegen elkaar wegvielen.

De commissie concludeerde dat dit geschil geregeld moest worden conform art. 1 van de "Overeenkomst inzake samenloop van Aansprakelijkheidsverzekeringen", zodat ieder zijn deel moest dragen naar evenredigheid van het bedrag waarvoor ieder afzonderlijk had kunnen worden aangesproken.

Uitspraak nr. 72 "Catamaran op trailer"

Betreft: AVP-verzekering/pleziervaartuigenverzekering

De heer X wilde een trailer, waarop een catamaran was geplaatst, koppelen aan de trekhaak van een op een parkeerplaats geparkeerde auto. Bij het manoeuvreren met de trailer is de drijver van de catamaran in aanraking gekomen met een aldaar geparkeerd staande auto waardoor deze werd beschadigd.

De commissie stelde vast dat de pleziervaartuigenverzekering het aansprakelijkheidsrisico van een verzekerde dekt in zijn hoedanigheid van eigenaar of gebruiker van het vaartuig voor schade, toegebracht niet alleen tijdens het varen of het in het water liggen van het vaartuig, maar ook tijdens het vervoer daarvan.

De commissie overwoog dat het manoeuvreren met de trailer ten behoeve van het vervoer van de catamaran moest worden aangemerkt als een gedraging, die in een zodanig nauw verband staat met het houden en gebruiken van een dergelijk vaartuig, dat de risico's hiervan voor rekening zijn van de houder c.q. gebruiker van het vaartuig.

De commissie stelde derhalve vast dat de pleziervaartuigenverzekering dekking bood. De AVP-verzekering bevatte een uitsluiting voor schade veroorzaakt met of door een vaartuig.

Bovendien was een eventuele dekking op de AVP-verzekering ingevolge de verzekeringsvoorwaarden slechts subsidiair van karakter.

Uitspraak 71 "Rijdende pannenlift"

Betreft: AVB-verzekering/W.A.-motorrijtuigverzekering

Nadat een verrijdbare pannenlift was ontkoppeld van een motorrijtuig en gedurende 2½ uur werd gebruikt, kwam deze in beweging, waardoor schade ontstond. De commissie was op grond van de feitelijke omstandigheden van oordeel dat de pannenlift op het moment van schadeveroorzaking geen deel meer uitmaakte van het motorrijtuig in de zin van art. 1 van de WAM en geen verkeersrisico meer vormde in de zin van art. 3 van de WAM.

De commissie stelde vast dat de schade niet was toegebracht met een motorrijtuig en dat de W.A.-motorrijtuigverzekering derhalve geen dekking bood voor de veroorzaakte schade.

Dekking uitsluitend op de AVB-polis.

Uitspraak nr. 70 "Niet-geborgde achterlaadklep"

Betreft: W.A.-motorrijtuigverzekering/AVB-verzekering

Een bestuurder van de firma X had voor het lossen verzuimd de achterlaadklep met een ketting te borgen. Een andere werknemer van de firma X begaf zich tijdens het lossen op de achterlaadklep waarna deze doorzakte en deze werknemer letsel opliep.

De commissie stelde vast dat de dekking van de W.A.-motorrijtuigverzekering zich niet beperkt tot het deelnemen aan het verkeer zodat de onderhavige schade op deze polis was gedekt. De AVP-polisvoorwaarden bevatten een uitsluiting voor schade toegebracht met of door een motorrijtuig.

Deze uitsluiting gold evenwel niet voor schade veroorzaakt door lading, bij het laden of lossen van motorrijtuigen.

Partijen verschillen van mening over deze polisbepaling.

De commissie kon de mening van de W.A.-motorrijtuigverzekeraar, die stelde dat door de plaatsing van de komma tot uitdrukking wordt gebracht, dat gedekt is de aansprakelijkheid voor schade bij laden of lossen, los van de vraag of de schade is toegebracht door de lading, niet delen. Een dergelijke zelfstandige betekenis kon naar de mening van de commissie aan het zinsgedeelte achter de komma niet worden toegekend. De commissie was van oordeel dat deze polisbepaling inhoudt dat de uitsluiting van dekking voor aansprakelijkheid voor schade toegebracht met of door een motorrijtuig niet geldt wanneer bij het laden of lossen schade door de lading wordt toegebracht.

Uitspraak nr. 69 " Bij aanrijding ontsnapte hond"

Betreft: W.A.-motorrijtuigverzekering/AVP-verzekering

Door de schuld van X vond een aanrijding plaats; de hond van X die ten tijde van het ongeval in de auto zat ontsnapte en veroorzaakte ongeveer één kilometer verderop een tweede aanrijding.

De commissie constateerde dat de hond als gevolg van de door de schuld van X veroorzaakte aanrijding uit de auto had kunnen ontsnappen, met als resultaat dat deze hond binnen een kort tijdsbestek en op korte afstand met een op dezelfde weg rijdende auto in aanraking kwam. De commissie was, gezien deze feitelijke omstandigheden, van mening dat de aanrijding die de hond had teweeggebracht een rechtstreeks gevolg was van het door X veroorzaakte verkeers-ongeval. Op de motorrijtuigverzekering was, conform art. 3 van de WAM, alle schade gedekt waartoe het motorrijtuig in het verkeer aanleiding gaf. Hieronder viel ook schade veroorzaakt door lading, waartoe eveneens een hond gerekend dient te worden. Het feit dat de hond door eigen energie schade had berokkend bracht hierin geen verandering.

Op de AVP-verzekering was schade veroorzaakt met of door een motorrijtuig uitgesloten.

Uitspraak no. 68 "Bewegende achterlaadklep"

Betreft: W.A.-motorrijtuigverzekering/werk- en landbouwmaterieelverzekering

Een vrachtauto werd met behulp van een shovel geladen met rijplaten. Terwijl een fietsster zich achter de vrachtauto bevond werd een plaat geladen en daardoor kwam de achterlaadklep van de vrachtwagen omhoog. De fietsster werd door de klep geraakt en liep hierdoor letsel op.

De commissie stelde op basis van het aangevoerde feitenmateriaal vast dat de schade werd veroorzaakt door de onzorgvuldige wijze waarop de rijplaten ter plaatse met de shovel op de vrachtwagen geladen werden, met als gevolg dat door de plotseling omhoog komende laadklep schade werd toegebracht.

De shovelchauffeur was derhalve aansprakelijk. De omstandigheid dat de fietsster direct werd geraakt door de klep, zijnde een onderdeel van de vrachtauto, doet aan deze aansprakelijkheid niets af. De werkmaterieelverzekering die voor de shovel liep moest dekking verlenen. Aangezien de schade veroorzaakt was tijdens laden en lossen kon de W.A.-motorrijtuig- verzekeraar een beroep doen op de uitsluiting met betrekking tot schade veroorzaakt tijdens laden en lossen.

Uitspraak no. 67 "Garagedekking of autoverzekering III"

Betreft: W.A.-motorrijtuigverzekering/garageverzekering

Tijdens het maken van een proefrit met een auto van een cliënt, veroorzaakte een werknemer van garagebedrijf X een aanrijding.

Uit de polisvoorwaarden van de garageverzekering bleek dat de WAM-strik niet gold voor motorrijtuigen van cliënten gedurende de tijd dat de verzekeringnemer deze voor reparaties etc. onder zich heeft.

De burgerrechtelijke aansprakelijkheid van de bestuurder was op beide polissen gedekt, maar deze was in dit geval niet aan de orde, aangezien de vordering op grond van de WAM was ingesteld.

De motorrijtuigpolis moest dekking verlenen.

Uitspraak no. 66 "Omgevallen steiger"

Betreft: AVB-verzekering/AVP-verzekering

De heer X was op zaterdag samen met een vriend bezig het buitenwerk van het huis van zijn ouders te schilderen. Hij gebruikte hierbij materiaal uit zijn eigen schildersbedrijf, onder andere een rolsteiger. Door een rukwind viel de steiger om en kwam terecht op de buurman van de ouders van de heer X, die hierdoor letsel opliep.

Het geschil ging over het antwoord op de vraag of betrokkene de schilderswerkzaamheden als particulier of bedrijfsmatig uitvoerde.

Uit de feiten bleek dat de werkzaamheden door de heer X werden verricht:

- als dienst aan zijn ouders zonder betaling;
- op de vrije zaterdag;
- daarbij geholpen door een vriend die niet bij hem in loondienst was.

Op grond hiervan concludeerde de commissie dat de door de heer X verrichtte werkzaamheden weliswaar verband hielden met de uitoefening van zijn beroep als schilder, maar dat zij niet in de bedrijfsmatige sfeer werden uitgevoerd.

Dekking uitsluitend op de AVP-polis.

Uitspraak no. 65 "Schuivende balken"

Betreft: werkmaterieelverzekering/AVB-verzekering

Een vrachtwagen met ijzeren balken werd gelost met behulp van een vorkheftruck van de firma X. Tijdens het lossen begonnen de opgelichte balken te verschuiven en een tijdelijk werknemer van de firma raakte bekneld tussen de balken.

De commissie stelde vast dat de in casu toegebrachte schade onder het zogenoemde laad- en losrisico viel.

De commissie stelde vervolgens vast dat beide polissen in beginsel dekking boden voor deze schade.

De AVB-verzekering ging echter voor daar de dekking als een primaire moest worden aangemerkt, terwijl de werkmaterieelpolis een secundaire dekking bood.

Uitspraak no. 64 "Samenloop reisverzekering/ziektelkostenverzekering"

Betreft: reisverzekering/ziektelkostenverzekering

Tijdens een verblijf in Oostenrijk heeft verzekerde kosten ten gevolge van ziekte gemaakt.

Beide polissen boden in beginsel dekking, doch partijen verschilden van mening over de onderlinge verhouding van de in hun polis opgenomen na-u-clausule en over de toepasselijkheid van het chronologisch beginsel van artikel 277 K.

De commissie concludeerde dat de na-u-clausule van de reisverzekering vérstrekender van aard was zodat de ziektenkostenverzekeraar om die reden primair dekking diende te verlenen. Ook indien beide na-u-clausules gelijkwaardig zouden zijn geweest, had de ziektekostenverzekering dekking moeten bieden en wel op grond van het chronologisch beginsel van artikel 277 K. De commissie was het niet eens met de opvatting van de ziektekostenverzekeraar dat het zogenoemde Holland-arrest (HR 12 april 1985 NJ 1986-867) ook van toepassing zou zijn op andere dan aansprakelijkheidsverzekeringen. De ziektekostenverzekeraar diende primaire dekking te verlenen.

Uitspraak no. 63 "Beknelde vinger"

Betreft: W.A.-motorrijtuigverzekering/AVP-verzekering

De heer X sr. bracht zijn zoon naar huis. Beiden stapten uit de auto en stonden even te praten. Toen de heer X sr. wilde vertrekken, sloeg de heer X jr. het linker achterportier dicht, waarbij een vinger van de heer X sr. bekneld raakte.

De commissie was van oordeel dat de omstandigheden de conclusie rechtvaardigden dat de auto op het moment van de schadeveroorzaking niet buiten het verkeer tot stilstand was gebracht; het letsel was derhalve met het motorrijtuig in het verkeer veroorzaakt, terwijl de heer X jr. nog als passagier, en dus als verzekerde moest worden beschouwd.

De motorrijtuigpolis bood ingevolge de polisbepalingen dekking voor de schade van de heer X sr. voor zover hij geen recht had op een vergoeding krachtens eigen voorzieningen, zoals een andere verzekering of uitkeringen of verstrekkingen uit anderen hoofde.

Op de AVP-polis was meeverzekerd de aansprakelijkheid van de verzekerde als passagier van een motorrijtuig; deze dekking was alleen van kracht indien deze aansprakelijkheid niet tevens op een andere polis was verzekerd.

Nu de motorrijtuigverzekering dekking bood, behoefde de AVP-polis geen dekking te verlenen.

Uitspraak no. 62 "Kabelschade"

Betreft: AVB-verzekering/W.A.-motorrijtuigverzekering

Door een instituut voor grondmechanica zijn een aantal boringen verricht met een sondeervoertuig. Hierbij werd schade toegebracht aan een elektriciteitskabel.

Tussen partijen stond vast dat het instituut voor grondmechanica aansprakelijk was voor de toegebrachte schade.

De AVB-verzekering bevatte een uitsluiting voor schade bij gebruikmaking van een motorrijtuig. Op het polisblad was een getypte clausule opgenomen waarin uitdrukkelijk werd bepaald dat de verzekering mede omvatte de aansprakelijkheid van verzekerde wegens schade aan kabels, al dan niet ondergronds.

De commissie verstond deze clausule in samenhang met eerder vermelde uitsluiting aldus dat verzekeraar een begrenzing aan de reikwijdte van bedoelde uitsluiting heeft willen aanbrengen, in dier voege dat de aansprakelijkheid voor schade aan kabels ongeacht de wijze van ontstaan, derhalve ook met of door het gebruik van motorrijtuigen gedekt was.

Dekking zowel op de W.A.-motorrijtuigverzekering als op de AVB-verzekering. Conform de 'Overeenkomst inzake samenloop van aansprakelijkheidsverzekeringen' diende iedere partij de helft van de schade voor zijn rekening te nemen.

Uitspraak no. 61 "Garageverzekering of autoverzekering"

Betreft: W.A.-motorrijtuigverzekering/garageverzekering

X was aansprakelijk voor een ongeval, ten gevolge waarvan hij overleed.

Het ongeval werd veroorzaakt met een leenauto toebehorend aan garagebedrijf Y, waar X zijn eigen auto liet repareren.

Op de motorrijtuigpolis was het W.A.-risico voor een tijdelijk vervangende auto meegedeekt. De motorrijtuigverzekeraar had de auto bij de RDW aangemeld en stond op de ongevalsdatum als WAM-verzekeraar van de leenauto geregistreerd.

De garageverzekeraar meende dat aan de garagedekking een einde kwam vanaf het ogenblik dat de motorrijtuigverzekeraar aan de RDW kennis gaf van het van kracht worden van zijn verzekering voor de leenauto en beriep zich hierbij op artikel 13 lid 5 WAM.

De commissie was van oordeel dat deze redenering, die erop gebaseerd is dat aan bovengenoemde wettelijke bepaling zelfstandige werking moet worden toegekend hetgeen erop neerkomt dat bij het van kracht worden van een nieuwe verzekering de reeds lopende zonder meer zou eindigen, onjuist is.

De bepaling van lid 5 van artikel 13 WAM moet in onderlinge samenhang met de leden 1b en 4 van dit artikel worden gezien: de bepaling van artikel 13 lid 5 WAM is slechts relevant indien een WAM-verzekering conform artikel 13 lid 1b. WAM is opgehouden te bestaan en van dit feit aan de RDW kennis is gegeven. Hiervan was in casu geen sprake.

Beide polissen bevatten een na-u-clausule van gelijkwaardige strekking.

Conclusie: samenloop van dekking; regeling van het geschil conform artikel 1 van de Overeenkomst inzake samenloop van aansprakelijkheidsverzekeringen.

Uitspraak no. 60 "Glasverzekering"

Betreft: glasverzekering/opstalverzekering

Tijdens een explosie ontstond glasschade aan een pand.

De eigenaar had een glasverzekering en een opstalverzekering inclusief glas lopen.

De opstalverzekering bevatte in haar polisvoorwaarden een uitsluiting: voor schade aan enig belang gedekt op een speciale polis, zoals een glasverzekeringpolis.

De commissie constateerde dat deze formulering in ieder geval duidelijk tot uitdrukking brengt dat de opstalpolis die geen dekking biedt voor de schade die reeds gedekt is op de glasverzekering. Dekking uitsluitend onder de polis van de glasverzekering.

Uitspraak no. 59 "Sloopschade"

Betreft: constructie all risk verzekering/werkmaterieelverzekering

Bij een verbouwproject ontstond schade aan een te handhaven deel van het pand doordat een betonblok uit de bak van de graafmachine van de aannemer viel.

Het beroep van de CAR-verzekeraar op subsidiaire dekking bij dubbele verzekering ingevolge artikel 8 van de polisvoorwaarden ging niet op aangezien van een dubbele verzekering geen sprake was. Een CAR-verzekeraar en werkmaterieelverzekeraar dekken namelijk verschillende belangen: de CAR-verzekering geeft een dekking voor zaakschade aan bestaande eigendommen terwijl de werkmaterieelverzekering slechts een vermogensverlies vergoedt, voor schade waarvoor de verzekerde op de werkmaterieelpolis wettelijk aansprakelijk is.

De commissie verwees in dit verband naar de uitspraak d.d. 20 mei 183 van de Rechtbank 's-Hertogenbosch (S en S 1984, nr. 65 en NJ, 1984, 507).

De commissie concludeerde dat geen sprake was van samenloop van dekking en gaf als advies dat de CAR-verzekeraar dekking zou verlenen.

Uitspraak no. 58 "Aardappelgooiers"

Betreft: AVP-verzekering/AVB-verzekering

Tijdens het sorteren van aardappelen ontstond een ruzie tussen twee werknemers van een aardappelgroothandel. De een gooide de ander een aardappel in het gezicht, met blijvend oogletsel tot gevolg.

Conform het Divi Divi-arrest stelde de commissie vast dat het letsel in deze situatie werd veroorzaakt in de werkzaamheden waartoe de werknemer werd gebruikt in de zin van artikel 1403, lid 3.

De commissie was namelijk van oordeel dat het plaatsgevonden feit niet losstond van de taakvervulling van de werknemer.

Dekking uitsluitend op de AVB-polis.

Uitspraak no. 57 "Melktank"

Betreft: AVB-verzekering/W.A.-motorrijtuigverzekering

Vandalen hadden een kraan van een geparkeerd staande melktank opengezet waardoor de melk wegstroomde in een sloot ten gevolge waarvan reinigingswerkzaamheden moesten worden uitgevoerd.

Oordeel commissie: aanhanger stond op het moment van de schadeveroorzaking niet veilig geparkeerd aangezien de ter plekke voorgeschreven verlichting niet gevoerd werd.

De aanhanger was na te zijn losgekoppeld niet veilig buiten het verkeer tot stilstand gekomen en moest daarom op het moment van de schadeveroorzaking nog beschouwd worden als een deel van een motorrijtuig.

De motorrijtuigverzekeraar moest dekking verlenen.

Uitspraak no. 56 "Medische kosten ski-ongeval"

Betreft: reisverzekering/ziektelkostenverzekering

De medische kosten voortkomende uit een ski-ongeval waren in principe bij beide verzekeraars gedekt.

De commissie overwoog dat de opvatting van de ziektekostenverzekeraar dat de reisverzekering als speciale verzekering (voor het wintersportrisico was een extra premie boven de standaardpremie) voor zou gaan boven een algemene verzekering geen steun vindt in de desbetreffende polisvoorwaarden, noch in de wet noch in de jurisprudentie.

Uitspraak no. 55 "Aanrijding heftruck tegen verpakkingsmachine"

Betreft: goederen- en inventarisverzekering/werkmaterieelverzekering

Een werknemer van X reed met een heftruck tegen een verpakkingsmachine. Zowel de heftruck als de verpakkingsmachine waren eigendom van X. De werkmaterieelverzekering die X voor de heftruck had gesloten dekte naast het W.A. + cascorisico onder bepaalde voorwaarden tevens schade aan eigendommen van de verzekeringnemer. Het beroep van de goederenverzekeraar op het secundaire karakter van de dekking ging in casu niet op omdat deze verzekeraar in zijn polisvoorwaarden niet had aangegeven wat onder een specifieke verzekering moest worden verstaan.

De commissie constateerde dat in dit geval sprake was van samenloop van dekking omdat beide polissen in beginsel dekking boden. De polis van de goederen- en inventarisverzekering ging echter voor nu de dekking als een primaire moest worden aangemerkt terwijl de polis van de werkmaterieelverzekering een secundaire dekking bood.

Uitspraak no. 54 "Afgevalen lading"

Betreft: W.A.-motorrijtuigverzekering/AVB-verzekering

Na het laden van een vrachtauto bekeek een monteur een niet goed sluitende zijklep van de vrachtauto. Een zak viel van de vrachtauto en trof het hoofd van de monteur.

De commissie was van oordeel dat op het moment dat dit ongeval zich voordeed, het laden en lossen nog niet geheel voltooid was omdat dat pas het geval is als alle daarmee verband houdende

handelingen, zoals ook het sluiten van de zijklep ten einde zijn gebracht. De commissie concludeerde dat de toegebrachte schade ontstond tijdens het laden en werd veroorzaakt door afgevallen lading. De AVB-verzekeraar moest dekking verlenen. Op de W.A.-motorrijtuigverzekering was aansprakelijkheid voor schade veroorzaakt tijdens laden en lossen uitgesloten.

Uitspraak no. 53 "Garagedekking of autoverzekering"

Betreft: W.A.-motorrijtuigverzekering/garageverzekering

Tijdens een nachtelijke rit veroorzaakte X als bestuurder van een auto een ongeval waarbij hijzelf om het leven kwam en waarbij de twee inzittenden zwaar lichamelijk letsel opliepen. Ten tijde van het ongeval liep naast een W.A.-motorrijtuigverzekering een garageverzekering.

De garageverzekeraar stelde dat het ongeval niet plaats had gevonden bij zakelijk gebruik. Het tijdstip van het ongeval (2.23 uur) en andere omstandigheden zoals het aantal gereden kilometers wezen op een plezierrit. De commissie stelde vast dat de garageverzekering conform het bepaalde in art. 3 lid 1 van de W.A.M. de burgerrechtelijke aansprakelijkheid verzekerde van de bestuurder, de heer X. Het feit dat de garageverzekering een beperking tot zakelijk gebruik van het motorvoertuig kende laat onverlet dat sprake was van een volwaardige W.A.M.-dekking. De commissie concludeerde dat dit geschil geregeld diende te worden volgens art. 1 van de "Overeenkomst inzake samenloop van aansprakelijkheidsverzekeringen".

Uitspraak no. 52 "Losgekoppelde aanhangwagen IV"

Betreft: AVB-verzekering/W.A.-motorrijtuigverzekering

X, een marktkoopman, plaatste zijn aanhanger op een marktterrein, ontkoppelde hem van zijn auto en parkeerde de auto elders. Daarna wilde X iets aan de stand van de aanhanger veranderen; tijdens dit - met de hand - manoeuvreren kwam de wagen in aanraking met een bestelauto die hierdoor beschadigd werd.

De commissie stelde op basis van het overgelegde feitenmateriaal vast dat de situatie op het marktterrein zodanig was dat de aldaar geparkeerd staande aanhanger geen gevaar voor het verkeer opleverde. Het verplaatsen naderhand werd louter gedaan om de wagen voor de verkoop meer doeltreffend neer te zetten.

Vastgesteld kon worden dat de aanhangwagen na het loskoppelen veilig buiten het verkeer tot stilstand was gekomen en mitsdien op het moment van de schadeveroorzaking geen deel van een motorrijtuig uitmaakte in de zin van artikel 1 van de WAM. Dekking uitsluitend op de AVB-polis.

Uitspraak no. 51 "Losgekoppelde aanhangwagen III"

Betreft: W.A.-motorrijtuigverzekering/AVB-verzekering

X koppelde zijn aanhangwagen met goederen los van zijn auto voor zijn winkel. Ter plekke gold een parkeerverbod, stoppen voor laden en lossen was wel toegestaan. De auto parkeerde hij in een parkeervak aan de andere zijde van de weg. Na enkele uren duwde X met de hand de aanhangwagen naar een vrijgekomen parkeervak, waarbij een geparkeerd staande auto werd beschadigd.

De commissie moest antwoord geven op de vraag of de aanhangwagen, na te zijn losgekoppeld, op de plaats voor de winkel van X veilig buiten het verkeer tot stilstand was gekomen. De commissie constateerde dat dat niet het geval was, omdat de situatie ter plaatse zodanig was dat de aanhangwagen aldaar geparkeerd staande de veilige doorgang van het verkeer kon belemmeren. Op het moment van de schadeveroorzaking moest de aanhangwagen derhalve nog beschouwd worden als een deel van een motorrijtuig in de zin van artikel 1 van de W.A.M.

De W.A.-motorrijtuigverzekering moest dekking verlenen; op de AVB-verzekering was schade veroorzaakt met of door een motorrijtuig uitgesloten.

Uitspraak no. 50 "Samenloop reisverzekering/Gold Card-verzekering"

Betreft: reisverzekering/ongevallenverzekering

De kosten van een geneeskundige behandeling van X bleken zowel verzekerd te zijn op de reisverzekering als op de collectieve ongevallen verzekering voor houders van een creditcard.

De commissie stelde vast dat beide polissen secundaire dekking boden, zodat dit geschil geregeld diende te worden op basis van het chronologisch beginsel. Bepalend voor de toepasselijkheid van artikel 277K is het moment van aangaan van de verzekering en niet het moment dat het risico een aanvang neemt. De verzekering op creditcard was eerder gesloten dan de reisverzekering en moest primair dekking verlenen. De opvatting dat een speciale verzekering voorrang geniet boven een algemene verzekering vindt geen steun in de wet noch in de jurisprudentie.

Uitspraak no. 49 "Kraan met machinist in verhuur?"

Betreft: AVB-verzekering/werkmaterieelverzekering

Met een kraan van X is schade veroorzaakt aan een hoogspanningskabel. De kraan was met machinist ter beschikking gesteld aan Y, die ten tijde van het evenement de aannemer van het desbetreffende werk was.

De werkmaterieelverzekeraar was van mening dat Y in de gegeven omstandigheden niet was aan te merken als huurder van de machine en dat hij op die grond geen medeverzekerde was op de werkmaterieelpolis.

De commissie was van mening dat in het licht van art. 1584 BW het sluiten van een overeenkomst, waarbij een kraan met machinist tegen een bepaalde prijs ter beschikking wordt gesteld - terwijl de machinist bij de uitvoering van de werkzaamheden handelt op aanwijzingen van degenen aan wie de kraan met machinist ter beschikking is gesteld - dient te worden beschouwd als huur. De commissie vond voor haar zienswijze ondersteuning in een uitspraak van de Raad van Toezicht en in de jurisprudentie.

De commissie nam voorts in overweging dat, nu de werkmaterieelpolis de aansprakelijkheid van de huurder dekt, de verzekeraar er rekening mee behoort te houden dat het begrip huur in het spraakgebruik van de consument ruim wordt opgevat.

Wanneer een verzekeraar de bedoeling heeft een bepaalde categorie van het begrip huur uit te sluiten, zal een dergelijke uitsluiting uitdrukkelijk in duidelijke, niet mis te verstane, bewoordingen in de polisvoorwaarden opgenomen moeten worden.

De commissie constateerde dat er sprake was van een samenloop van dekking en dat dit geschil geregeld diende te worden op basis van de "Overeenkomst inzake samenloop van aansprakelijkheidsverzekeringen", zodat iedere partij zijn gedeelte van de schade voor zijn rekening moest nemen.

Uitspraak no. 48 "Caravanbrand"

Betreft: AVP-verzekering/caravanverzekering-uitgebreid

In de caravan van X ontstond brand tijdens het aanbrengen van vloerbedekking met brandgevaarlijke lijm. Als mogelijke oorzaak werd aangenomen, dat X tijdens zijn werkzaamheden had gerookt. Als gevolg van de brand ontstond schade aan de terreinbeplanting en vier naburig gestalde caravans.

De commissie constateerde dat hoewel de feitelijke oorzaak van de brand niet vaststond, onder deze omstandigheden geconstateerd kon worden dat de schade was toegebracht met of door de caravan. De aansprakelijkheid van X voor deze schade was op beide polissen gedekt.

Omdat beide polissen een gelijkwaardige non-contribution clause bevatten concludeerde de commissie dat in dit geval sprake was van samenloop van dekking en dat iedere partij, conform de "Overeenkomst inzake samenloop van aansprakelijkheidsverzekeringen" de helft van de schade voor zijn rekening moest nemen.

Uitspraak no. 47 "Losgekoppelde aanhangwagen II"

Betreft: AVP-verzekering/W.A.-motorrijtuigverzekering

X koppelde een aanhanger, waarin hij stenen vervoerde, los van zijn auto en duwde deze met de hand naar de plaats van bestemming. De aanhanger sloeg om en beschadigde een geparkeerde auto.

De commissie stelde vast, dat uit de verklaring van X en de overgelegde situatieschets bleek, dat X in eerste instantie de aanhanger aan de auto gekoppeld naar de plaats van bestemming trachtte te rijden, maar dat de auto vanwege de gladde kleigrond op de weg slipte. De aanhanger werd vervolgens op de weg afgekoppeld, zodat deze op het moment van loskoppelen nog niet veilig buiten het verkeer tot stilstand was gekomen en mitsdien nog deel uitmaakte van een motorrijtuig in de zin van artikel 1 WAM.

De commissie concludeerde, dat de schade was toegebracht met of door een motorrijtuig en dat de aansprakelijkheid van X op de W.A.-motorrijtuigverzekering gedekt was, terwijl de dekking van deze aansprakelijkheid op de AVP-polis was uitgesloten.

Uitspraak no. 46 "Brand door laswerkzaamheden"

Betreft: W.A.-motorrijtuigverzekering/AVB-verzekering

Tijdens laswerkzaamheden, die X in de werkplaats van zijn neef verrichtte aan de auto van mevrouw Y, ontstond brand aan de onderzijde van de auto. Deze brand breidde zich zodanig uit, dat de gehele werkplaats met inventaris door de brand verloren ging. De commissie was van oordeel, dat de laswerkzaamheden, die X verrichtte aan en rond de auto, hadden geleid tot de brand. Indien de gewraakte handelingen in de particuliere hoedanigheid van verzekerde waren verricht, was de aansprakelijkheid van X voor de veroorzaakte schade aan de werkplaats en inventaris gedekt op zijn AVP-polis. Op de W.A.-motorrijtuigverzekering die mevrouw Y voor haar auto had lopen was de aansprakelijkheid van X niet verzekerd, omdat hij als reparateur onder de gegeven omstandigheden niet tot de kring der verzekerden, genoemd in de polis, behoorde.

Uitspraak no. 45 "Slippartij ten gevolge van oliespoor"

Betreft: W.A.-motorrijtuigverzekering/AVB-verzekering

Er vond een slippartij plaats ten gevolge van een zich op de rijbaan bevindend oliespoor, veroorzaakt door het loslaten van de dop van het carter van een vrachtauto van Transportbedrijf X. Een Duitse motorrijder liep hierbij schade op. De commissie was van oordeel, dat in het midden kon blijven door welke oorzaak de carterstop van de vrachtauto was losgeraakt, omdat in ieder geval sprake was van schade geleden door een weggebruiker ten gevolge van een op de weg gevallen goed dat van een motorrijtuig afkomstig was.

De commissie concludeerde dat de W.A.-motorrijtuigverzekering dekking diende te verlenen, omdat op deze polis de aansprakelijkheid voor schade veroorzaakt door het gebruik van een motorrijtuig gedekt was, terwijl deze schade op de AVB-verzekering was uitgesloten.

Uitspraak no. 44 "Afgebroken autolaadkraan"

Betreft: AVB-verzekering/W.A.-motorrijtuigverzekering

Tijdens het met een autolaadkraan lossen van een glascontainer brak de kraan af. Deze viel op een werknemer van de firma X, die de kraan bediende. Het slachtoffer kwam te overlijden. Beide partijen ontkenden de aansprakelijkheid van X.

De commissie oordeelde, dat de schade door de kraan was veroorzaakt, terwijl die kraan onderdeel uitmaakte van de vrachtauto. De AVB-polis verleende op grond van de uitsluiting voor schade veroorzaakt met of door een motorrijtuig geen dekking.

De W.A.-motorrijtuigverzekeraar had een beroep gedaan op de uitsluiting in zijn polisvoorwaarden voor schade aan de bestuurder. De commissie was echter van oordeel, dat deze uitsluiting op de onderhavige schade niet van toepassing was. Uit de feitelijke gegevens viel namelijk af te leiden, dat het bedienen van de kraan door de werknemer geschiedde in een andere hoedanigheid dan die van bestuurder.

De commissie gaf als advies, dat de W.A.-motorrijtuigverzekering verzekeringen dekking zou dienen te verlenen, eventueel bestaande uit het verweer voeren tegen ongegronde aanspraken.

Uitspraak no. 43 "Uit showroom gestolen BMW"

Betreft: uitgebreide zakenverzekering/cascoverzekering voor automobiel- en garagebedrijven

Uit de showroom van een BMW-dealer werd een tot de verkoopvoorraad behorende BMW gestolen. De importeur was op grond van een gemaakt eigendomsvoorbehoud eigenaar van de BMW gebleven.

Verzekeraar B was van mening dat de bij hem lopende cascoverzekering voor automobiel- en garagebedrijven alleen van kracht is voor personenauto's die in eigendom zijn van de verzekeringnemer. De commissie stelde echter vast dat verzekeraar B in artikel 6 van zijn polisvoorwaarden bepaalt dat de verzekering mede van kracht is voor auto's welke ten tijde van de gebeurtenis in gebruik zijn voor bedrijfsdoeleinden, in verband met en binnen de hoedanigheid waarin de verzekeringnemer is verzekerd. De commissie was van mening dat de polis van verzekeraar B op grond van voornoemd artikel 6 ook dekking bood, aangezien volgens de commissie sprake was van gebruik van de BMW voor bedrijfsdoeleinden, terwijl uit de woorden "is mede van kracht" in artikel 6 geconcludeerd kon worden dat het genoemde recht van eigendom ten aanzien van voor bedrijfsdoeleinden gebruikte auto's niet vereist was.

De commissie concludeerde dat beide polissen in beginsel dekking boden; de polis van verzekeraar B ging voor aangezien de polis van verzekeraar A een na-u-clausule bevatte.

Uitspraak no. 42 "Ruzie tijdens werktijd"

Betreft: AVP-verzekering/AVB-verzekering

Enige tijd na een woordenwisseling bracht X zijn collega Y ten val waardoor Y knieletsel opliep. Partijen verschilden van mening over de vraag of betrokkene voor dit tijdens het werk veroorzaakte ongeval in zijn hoedanigheid van collega-werknemer in de zin van zijn AVB-polis aansprakelijk moest worden geacht.

De commissie was conform het Divi Divi-arrest (HR 30-12-77, NJ 1978, 332) van oordeel dat de mishandeling en de daaraan voorafgaande woordenwisseling geheel losstonden van de taakvervulling van X zodat de AVB-polis geen dekking bood voor deze schade.

Het enkele feit dat het ongeval plaatsvond op de parkeerplaats van de werkgever was volgens de commissie onvoldoende aanleiding om een verband met de dienstbetrekking in de zin van artikel 1403 lid 3 BW aan te nemen. Dekking van de aansprakelijkheid uitsluitend op de AVP-polis.

Uitspraak no. 41 "Geslipte bussen"

Betreft: AVB-verzekering/W.A.-motorrijtuigverzekering

Er was sprake van een situatie als omschreven in de richtlijnen betreffende "de samenloopproblematiek bij bevuilde wegen". Het bij beide partijen verzekerde aannemingsbedrijf X werd samen met anderen aansprakelijk gesteld voor de schade ten gevolge van de slippartij die ontstond doordat de weg door modder bevuild was geraakt. Partijen hebben een zekere mate van aansprakelijkheid van X niet ontkend. De commissie was van oordeel dat het geschil over de vraag welke partij dekking moest geven geregeld diende te worden op basis van de regeling betreffende de "samenloopproblematiek bij bevuilde wegen". De in het geding zijnde aansprakelijkheid viel onder de dekking van de W.A.-motorrijtuigverzekering.

Uitspraak no. 40 "Ongeval clubhuis"

Betreft: AVB-verzekering/AVB-verzekering

Een deelnemer aan een gourmetpartijtje binnen het clubhuis liep brandwonden op. De brand was ontstaan door een onachtzaamheid van een personeelslid van de Stichting voor Sociaal-Cultureel Werk Y.

De aansprakelijkheid van de Stichting Y voor de toegebrachte schade stond vast tussen partijen. Het beroep van beide partijen op de oude regeling van de commissie Samenloop (de oudste gaat voor) kon niet slagen aangezien het geschil ná 1 januari 1987 bij de commissie aanhangig was gemaakt zodat de Overeenkomst inzake samenloop van aansprakelijkheidsverzekeringen van toepassing was. Iedere partij diende de helft van de schade voor zijn rekening te nemen.

Uitspraak no. 39 "Tijdens lunchpauze veroorzaakte schade"

Betreft: AVP-verzekering/aansprakelijkheidsverzekering voor bedrijven

X had tijdens zijn lunchpauze privé-boodschappen gedaan. Ten gevolge van een glad wegdek gleed hij uit en beschadigde daarbij een op het parkeerterrein van de werkgever geparkeerd staande auto van een collega. De commissie constateerde dat de omstandigheid dat X privé-boodschappen in zijn lunchpauze had gedaan ertoe leidde dat hij alleen in zijn hoedanigheid als particulier aansprakelijk kon worden gesteld.

Uitspraak no. 38 "Surfplank op glij-ijzer"

Betreft: AVP-verzekering/pleziervaartuigverzekering

Tijdens het glijden over ijs met een surfplank voorzien van een glij-ijzer beschadigde X het surfzeil van Y.

De commissie stelde vast dat in de polisvoorwaarden van de pleziervaartuigverzekering geen eisen worden gesteld aan de hoedanigheid van het verzekerde vaartuig; verzekerd is de zeilplank met de daarop gemonteerde accessoires. Evenmin wordt vereist dat de schade tijdens het varen veroorzaakt is. De commissie was van mening dat de pleziervaartuigverzekeraar een expliciete uitsluiting voor het rij- en glijrisico had moeten opnemen wanneer hij daarvoor geen dekking wilde verlenen.

Het geschil diende op basis van het chronologisch beginsel geregeld te worden nu beide polissen dekking boden en beide een inhoudelijk gelijkwaardige "non-contribution" clause bevatten.

De AVP-verzekering diende dekking te verlenen.

Uitspraak no. 37 "Ontweken bovenklep"

Betreft: W.A.-motorrijtuigverzekering/AVB-verzekering

Een chauffeur van groothandel X sloot na het laden en lossen de laadklep aan de achterzijde van de vrachtauto van X. De bijrijder, die op dat moment bezig was met uitstappen, kreeg de klep tegen zijn hoofd. Bij het afwenden van zijn hoofd, als een soort schrikbeweging kwam hij met zijn gebit tegen een containerhek, waarbij een stuk van zijn tand afbrak.

De commissie was van mening dat de schade was veroorzaakt door de bewegende laadklep, die een onderdeel is van de vrachtauto. De commissie concludeerde dat de W.A.-motorrijtuigverzekering dekking moest verlenen.

Uitspraak no. 36 "Kiepende tankwagen"

Betreft: AVB-verzekering/W.A.-motorrijtuigverzekering

Een tankwagen kwam veevoeder lossen. De tank kwam te ver omhoog waardoor schade aan het gebouw van X ontstond. De commissie was van mening dat de schade werd veroorzaakt door de bewegende tank, die een onderdeel is van de tankwagen. De commissie gaf het advies dat de W.A.-motorrijtuigverzekering dekking moest verlenen.

Uitspraak no. 35 "Van hefbrug afgerolde auto"

Betreft: AVP-verzekering/W.A.-motorrijtuigenverzekering

X had zijn auto bij een garagebedrijf gebracht. Toen de auto op een zogenaamde kolommenbrug stond wilde X de auto zelf laten zakken. Door zijn onoordeelkundige bediening kwam de brug scheef te staan, rolde de auto van de brug en botste op een auto van het garagebedrijf. Tussen partijen stond de aansprakelijkheid van X voor de veroorzaakte schade vast.

De commissie was van oordeel dat de schade met of door de auto van X is veroorzaakt toen deze zijn auto aan het rollen bracht door een foute bediening van de hefbrug.

De W.A.-motorrijtuigverzekering diende dekking te verlenen.

Uitspraak no. 34 "Loofklappen"

Betreft: algemene aansprakelijkheidsverzekering voor landbouwers/landbouwwerktuigenverzekering

X had door en tijdens het klappen van aardappelloof stof doen opwaaien, hetgeen schade veroorzaakte aan de spruiten van zijn buurman. Dit loofklappen geschiedde met een zogenaamde loofklapper die werd getrokken door een tractor.

De commissie stelde vast dat de polis van landbouwwerktuigenverzekering een ruime dekking bood, zodat de polis niet alleen het WAM-risico dekte, doch ook dekking gaf voor de aansprakelijkheid voor andere schade, veroorzaakt met of door een landbouwwerktuig en/of de daarachter gekoppelde aanhanger.

Gelet op het gestelde door het Hof Amsterdam d.d. 10 mei 1984 en op grond van het voorgelegde feitenmateriaal kon worden geconcludeerd dat de schade werd veroorzaakt met de aan de tractor van X gekoppelde loofklapper en dat de polis van de landbouwwerktuigen-verzekeraar hiervoor dekking bood. De commissie concludeerde dat de landbouwwerktuigen-verzekering dekking diende te verlenen.

Uitspraak no. 33 "Omgeploegde leliebollen"

Betreft: W.A.-motorrijtuigverzekering/AVB-verzekering

Een stuk land werd omgeploegd met een aan een tractor gekoppelde ploeg. Schade werd toegebracht aan in dat stuk land geplante leliebollen.

De commissie stelde voorop, dat zij zich in het algemeen zoveel mogelijk wil conformeren aan recente belangrijke jurisprudentie en verwees naar het arrest d.d. 10 mei 1984 van het Hof Amsterdam, waarin beslist werd dat de in dat geding aan de orde zijnde materiaalpolis de schade dekte die is veroorzaakt met of door het (gedekte) voorwerp. Schade veroorzaakt met het voorwerp kon volgens het Hof niets anders betekenen dan: schade die is veroorzaakt doordat van het voorwerp gebruik is gemaakt zonder dat de oorzaak in of op het voorwerp zelf is gelegen. De commissie constateerde voorts dat de polis van de W.A.-motorrijtuigverzekering een ruime dekking bood, deze dekte zowel het verkeers- als het werkrisico.

Het beroep van de W.A.-motorrijtuigverzekeraar op uitspraak no. 23 "gecultiveerde land" van de commissie Samenloop, was volgens de commissie niet relevant, omdat deze uitspraak dateert van vóór het bovengenoemde arrest van het Hof Amsterdam, waardoor deze uitspraak van de commissie als achterhaald moet worden beschouwd. Evenmin kon een beroep op het arrest d.d.

7 februari 1986 van de Hoge Raad worden gedaan, omdat de Hoge Raad zich in dat arrest niet heeft uitgelaten over de vraag of de schade onder de dekking van die polis viel, doch uitsluitend over de vraag of het hier om een schade handelde die geacht kon worden binnen het kader van de WAM te vallen. De commissie stelde vast, dat de schade was veroorzaakt met de aan de tractor van X gekoppelde ploeg. Daar de polis de W.A.-motorrijtuigverzekering dekking gaf voor schade met het motorrijtuig veroorzaakt en de AVP polis zo'n schade uitsloot, gaf de commissie als haar (op verzoek van partijen) niet bindend advies, dat de W.A.-motorrijtuigverzekering dekking diende te verlenen.

Uitspraak no. 32 "Losgekoppelde aanhangwagen"

Betreft: AVP-verzekering/W.A.-motorrijtuigverzekering

X heeft met zijn, juist daarvoor afgekoppelde, aanhangwagen, die hij in een parkeervak wilde duwen een geparkeerde auto beschadigd.

De commissie stelde vast dat de combinatie ter plekke niet veilig kon blijven staan, omdat de aanhangwagen buiten het parkeervak op de rijbaan uitstak. De aanhangwagen zou de status van motorrijtuig pas verloren hebben zodra de manoeuvre om de onveiligheid op te heffen zou zijn voltooid. Nu dit nog niet het geval was op het moment van botsing, concludeerde de commissie dat de schade was toegebracht met of door een motorrijtuig en dat derhalve de W.A.-motorrijtuigverzekering dekking bood.

Aangezien de AVP-verzekering de aansprakelijkheid voor schade veroorzaakt met of door een motorrijtuig uitsloot moest de W.A.-motorrijtuigverzekeraar dekking verlenen.

Uitspraak no. 31 "Elektronicaverzekering"

Betreft: inboedelverzekering/elektronicaverzekering

De computer, alsmede de gehele programmatuur van X werd gestolen.

De inboedelverzekeraar verzocht de commissie Samenloop een uitspraak te doen inzake de toepassing en interpretatie van de "Overeenkomst betreffende samenloop Algemene en Speciale polis".

De inboedelverzekeraar was van mening dat de elektronicaverzekering te beschouwen is als een speciale verzekering, zodat de schade zijns inziens op grond van het bepaalde in de Overeenkomst voor rekening van de elektronicaverzekeraar diende te komen.

De commissie stelde vast dat in de "Overeenkomst" uitdrukkelijk is vermeld voor welke speciale verzekeringen zij geldt en dat aan het limitatieve karakter hiervan niet getwijfeld kan worden. De elektronicaverzekering wordt niet vermeld onder de speciale verzekeringen. De commissie concludeerde dat nu op de onderhavige schade de Overeenkomst niet van toepassing was en dat dit geschil geregeld diende te worden op basis van het chronologisch beginsel op grond waarvan de inboedelverzekering dekking moest verlenen.

Uitspraak no. 30 "Kostenverdeling Rechtsbijstand II"

Betreft: rechtsbijstandverzekering/all risks pleziervaartuigenverzekering

X claimde een schade aan zijn pleziervaartuig bij de pleziervaartuigverzekeraar.

Volgens deze verzekeraar was de schade-oorzaak niet op de polis gedekt. X schakelde toen zijn rechtsbijstandassuradeur in. Tussen partijen ontstond toen een discussie over de vraag wie bepaalde proceskosten diende te vergoeden.

Oorzaak van deze discussie was de uitleg van een bijzonder geschillenartikel van de polis van de pleziervaartuigverzekeraar; volgens dit artikel kan in bepaalde gevallen op kosten van de pleziervaartuigverzekeraar tegen de eigen maatschappij geprocedeerd worden. Wanneer een geschil niet binnen 12 maanden bij de bevoegde rechter aanhangig is gemaakt wordt aangenomen dat de beslissing van de maatschappij werd aanvaard.

In casu was het geschil niet binnen die termijn aanhangig gemaakt. De commissie was echter van oordeel dat in dit geval - gezien de uitvoerige correspondentie die had plaatsgevonden - niet mocht worden aangenomen dat de heer X zich bij de afwijzende beslissing van de pleziervaarttuigverzekeraar had neergelegd.

De commissie concludeerde dat beide polissen in principe dekking boden. De polis van de pleziervaarttuigverzekeraar was de oudste en diende dekking te verlenen.

Geen nieuwe overeenkomst was ontstaan door de latere toevoeging van de geschillenregeling; gezien de presentatie van deze uitbreiding van de polisvoorwaarden was hier sprake van de voortzetting van het contract met een iets gewijzigde inhoud.

Uitspraak no. 29 "Kostenverdeling Rechtsbijstand"

Betreft: rechtsbijstandverzekering/AVB-verzekering

Verzekerde van de rechtsbijstandverzekering, plastisch chirurg, heeft een beroep gedaan op zijn rechtsbijstandverzekering terzake van de kosten van rechtsbijstand in verband met een klacht bij het Medisch Tuchtcollege. Er liep een aansprakelijkheidsverzekering voor de bij het ziekenhuis werkzame medische specialisten. Volgens de polisvoorwaarden van deze aansprakelijkheidsverzekering worden ook de kosten van rechtsbijstand vergoed die met toestemming van de verzekeraar worden verleend in een tegen verzekerde aanhangig gemaakte straf- of tuchtzaak.

De commissie concludeerde dat aan deze eis van toestemming van de verzekeraar in casu niet was voldaan (de verzekeraar werd pas op de hoogte gesteld toen de tuchtzaak al maanden aan de gang was) waardoor dekking op deze polis ontbrak.

De rechtsbijstandverzekering diende dekking te verlenen.

Uitspraak no. 28 "Losbak"

Betreft: W.A.-motorrijtuigverzekering/AVB-verzekering

Tijdens het afzetten van een laadbak van een stilstaande vrachtwagen, schoot de vrachtwagen van de handrem en door de neerwaartse druk van de laadbak reed de vrachtwagen naar voren en botste tegen een garagemuur, waardoor deze beschadigd werd.

De commissie merkte het feit, dat bij het parkeren van het motorrijtuig geen of onvoldoende rekening was gehouden met de mogelijkheid van een voorval bij het lossen als waarvan hier sprake was, aan als een omstandigheid die voortvloeit uit het gebruik van het motorrijtuig als zodanig.

De W.A.-motorrijtuigverzekering dient dekking te verlenen.

Uitspraak no. 27 "Cobouw bungalow"

Betreft: brandverzekering/constructie all risks verzekering

X liet door een aannemer een bungalow bouwen. Afgesproken werd dat een deel van het werk door X in eigen beheer zou worden uitgevoerd. Toen de bungalow bijna was voltooid, brak brand uit, waardoor de bungalow voor een groot deel werd verwoest.

De CAR-verzekeraar van de aannemer heeft de schade vergoed met uitzondering van de schade aan het eigen werk van X. De brandverzekeraar van X heeft het resterende bedrag aan X geleend en getracht de schade te verhalen op de CAR-verzekeraar.

Uitspraak no. 26 "Leenauto"

Betreft: W.A.-motorrijtuigverzekering/garageverzekering

X bracht zijn auto ter reparatie bij een garage, deze gaf X voor een week een leenauto mee. Volgens de polisvoorwaarden van de W.A.-motorrijtuigverzekeraar was het W.A.-risico voor een

tijdelijk vervangende auto meegedeekt, voor zover elders geen verzekering liep. Het W.A.-risico was tevens onder bepaalde voorwaarden gedekt onder de garageverzekering.

De garage had als voorwaarde bij het lenen van de auto gesteld dat X zelf voor verzekering zorg moest dragen.

X veroorzaakte schade met de leenauto.

De commissie stelde vast dat ingevolge de volgende bepaling in de polis van de garageverzekering: "Met het voorbijgaan van hetgeen anders in de verzekeringsvoorwaarden van deze polis mocht zijn bepaald, wordt deze verzekering geacht met betrekking tot de aan verzekerde toebehorende motorrijtuigen, aan de door of krachtens de WAM gestelde eisen te voldoen", de garageverzekering de aansprakelijkheid van de burgerrechtelijke aansprakelijkheid van de gemachtigde bestuurder, in casu X dekte. Aan dit feit konden onderlinge afspraken tussen de garage en X niets afdoen. Beide polissen boden in beginsel dekking, doch de polis van de garageverzekering ging voor, nu deze een primaire dekking bood, terwijl de polis van de W.A.-motorrijtuigverzekering ten aanzien van de vervangende auto een na-u-clausule bevatte.

De commissie concludeerde dat de schade viel onder de dekking van de CAR-polis. De commissie kon zich niet verenigen met het verweer van deze verzekeraar dat X voor wat betreft de in eigen beheer uitgevoerde en gereed gekomen werkzaamheden als derde zou moeten worden beschouwd; hij leed de schade als opdrachtgever, dus als verzekerde.

Ingevolge de van toepassing zijnde "primary clause" (van de CAR-polis) was geen verhaal mogelijk op de brandpolis.

Uitspraak no. 25 "Aanmelding RDW"

Betreft: W.A.-motorrijtuigverzekering/W.A.-motorrijtuigverzekering

Begin januari had X zijn bij verzekeraar B verzekerde auto verkocht. Op 15 januari werd met deze auto door de nieuwe eigenaar, Y, schade toegebracht.

Y had per 16 januari dekking voor zijn auto gevraagd bij verzekeraar A.

Door een abuis werd door verzekeraar A als ingangsdatum 13 januari gelezen, en deze datum werd ook op de polis en groene kaart vermeld. Ook bij de RDW meldde verzekeraar A de verzekering, ingaande 13 januari, aan.

De commissie stelde vast dat op grond van de polisvoorwaarden van verzekeraar B zijn dekking een einde nam op het moment van de eigendomsovergang. De schade vond plaats na de eigendomsovergang.

Volgens de commissie waren aan het aanmelden bij de RDW door verzekeraar A zonder meer de gevolgen verbonden die in de Wet voorzien zijn, ongeacht of verzekeraar A aannemelijk wist te maken dat de aanmelding op een administratief abuis berustte. Op het moment van de aanrijding diende verzekeraar A dekking te verlenen.

Uitspraak no. 24 "Gestolen reisbagage"

Betreft: reisverzekering/inboedelverzekering

Bij een inbraak in een vakantiewoning werden goederen van vakantiegangers ontvreemd. De schade werd geclaimd op een reisverzekering, waarin een aantal verzekeraars, waaronder verzekeraar A, participeert. De verzekering was op de voorwaarden van verzekeraar A afgesloten. Het bleek dat niet alle participerende verzekeraars waren toegetreden tot de "Overeenkomst betreffende samenloop algemene en speciale polis", waaronder verzekeraar A.

Verzekeraar B, op wiens inboedelverzekering ook dekking kon worden ontleend, was wel tot deze overeenkomst toegetreden.

De commissie concludeerde dat, voor zover het de tot de overeenkomst toegetreden, in de reisverzekering participerende, verzekeraars betrof, deze primaire dekking dienden te verlenen.

Voor zover het de andere verzekeraars betrof, diende het geschil te worden opgelost op basis van de voorwaarden van de reisverzekering van verzekeraar A, welke een zogenaamde

"na-u-clausule" bevatte, op grond waarvan hier de inboedelverzekeraar primair dekking moest verlenen.

Uitspraak no. 23 "Gecultiveerd land"

Betreft: AVB-verzekering/W.A.-motorrijtuigverzekering.

X had opdracht enige stukken land te cultiveren. Het werk werd uitgevoerd met een landbouwtractor waaraan een cultivator bevestigd was. X bewerkte echter ook een niet in de opdracht begrepen aangrenzend stuk land, met schade aan derden als gevolg. De commissie was van oordeel dat het motorrijtuig slechts een toevallige rol bij de schadeveroorzaking speelde. Relevante oorzaak van de schade was het onzorgvuldig handelen van verzekerde bij het cultiveren. Dekking derhalve op de AVB-verzekering.

Uitspraak no. 22 "Open haard"

Betreft: inboedelverzekering/opstalverzekering

X wenste in de door hem gehuurde woning een open haard met afvoerkanaal te doen aanleggen. Met de vertegenwoordiger van de huiseigenaar werd daartoe overeengekomen dat de werkzaamheden voor rekening en risico van de huurder dienden te worden verricht, dat alle eventuele schaden en/of lekkages ten gevolge van de verbouwing voor zijn rekening dienden te worden hersteld en dat de open haard aan het einde van de huurtijd in goede staat en z.g. "om niet" diende te worden achtergelaten.

Lang na de verbouwing ontstond brand in het afvoerkanaal ten gevolge van vuilafzetting.

Partijen verschillen van mening over de vraag of voor dit schadegeval, behalve de subsidiaire dekking op de inboedelpolis, dekking aanwezig is op de opstalverzekering (BBP).

De commissie was van oordeel dat de huiseigenaar de enige verzekerde op de opstalpolis was en dat de huurder geen rechten aan deze polis kon ontleen evenmin als de andere verzekeraar door cessie.

Uitspraak no. 21 "Gekantelde aanhangwagen"

Betreft: W.A.-motorrijtuigverzekering/AVB-verzekering

Een trekker met aanhangwagen, voorzien van een kiepinstallatie moest op een boere erf gehakselde maïs lossen. Het erf helt ter plaatse; de combinatie werd overdwars op de helling gezet.

Gehakselde maïs heeft de neiging wel eens te klonteren. De aanhangwagen was niet voorzien van een wormwielconstructie, dat het lossen moet vergemakkelijken. Tijdens het heffen kwam het zwaartepunt zo ongunstig te liggen dat de geladen aanhangwagen kantelde, met als gevolg schade aan derden.

De commissie stelde vast dat niet is gebleken dat de lading een eigenschap valt toe te schrijven die als uitzonderlijk en niet inherent aan de aard ervan is te beschouwen, noch dat is gebleken van andere oorzaken ten gevolge waarvan schade is ontstaan welke in redelijkheid uitsluitend beschouwd kan worden als veroorzaakt door de lading. Vast staat alleen dat een geladen aanhangwagen, niet voorzien van een wormwielconstructie, is gekanteld en schade heeft toegebracht. De combinatie was op een voor het lossen minder juiste wijze, namelijk overdwars, op de helling gezet.

De commissie concludeerde dat de schade met of door het motorrijtuig werd veroorzaakt.

Uitspraak no. 20 "Losgesprongen manganatdekse"

Betreft: W.A.-motorrijtuigverzekering/AVB-verzekering

Een tankwagen moest stookolie lossen. Tijdens het verpompen van de olie staat de tank onder druk. Vermoedelijk als gevolg van een slechte lasverbinding brak de bout, waarmee het manganat-

deksel boven op de tankauto wordt vastgezet. Dit had tot gevolg dat het mangatdeksel open sprong en de stookolie er uit spoot, met schade aan derden als gevolg.

De commissie is van oordeel dat, al ontstond de schade weliswaar tijdens het lossen, de oorzaak van de schade in een gebrek van het motorrijtuig zelf is gelegen. De schade was derhalve door het motorrijtuig veroorzaakt.

Uitspraak no. 19 "Perzisch tapijt"

Betreft: goederenverzekering/uitgebreide inboedelverzekering

Een bedrijf heeft een uitgebreide goederenverzekering lopen waarop onder meer de schade door diefstal van goederen van derden na inbraak is verzekerd. Op zeker moment wordt bij dat bedrijf ingebroken, waarbij o.a. het Perzische tapijt van een klant wordt ontvreemd.

Laatstgenoemde heeft bij een andere verzekeraar een uitgebreide inboedelverzekering lopen, waarop deze schade is gedekt.

De commissie stelde vast dat goederen van derden op de uitgebreide goederenverzekering volwaardige dekking vinden.

Daarom is het artikel uit de polis van toepassing dat - kort samengevat - bepaalt dat bij samenloop de uitgebreide goederenverzekering betaalt, onder de verplichting voor de verzekerde zijn recht jegens de andere verzekeraar over te dragen.

Volgens het polisblad is er slechts één verzekerde: het bedrijf waar het tapijt werd gestolen. Van dit bedrijf is zowel het eigenaarsbelang als het bewaarnemersbelang verzekerd.

Dit bedrijf heeft naar het oordeel van de commissie geen rechten jegens de inboedelverzekeraar van de klant.

Indien men zou uitgaan van artikel 284 W.v.K. zou het bovenstaande tot geen andere conclusie leiden.

Uitspraak no. 18 "Gesprongen hogedrukleiding"

Betreft: W.A.-motorrijtuigverzekering/AVB-verzekering

Verzekerde moest aardappelen lossen in een loods van een derde. De aardappelen werden met een vrachtwagencombinatie, voorzien van kiepbakken, aangevoerd. Toen een kiepbak in de hoogste stand was gebracht teneinde de aardappelen te lossen barstte een hogedrukslang van de hefinstallatie en spoot olie uit deze slang, met schade aan de loods als gevolg.

De commissie oordeelde dat de schade weliswaar tijdens het lossen ontstond, maar omdat een onderdeel van de vrachtwagencombinatie defect raakte, de oorzaak van de schade daarom in een eigen gebrek van het motorrijtuig gelegen is. De schade was derhalve met of door het motorrijtuig teweeggebracht.

Uitspraak no. 17 "Samenloop kostbaarheden- en inboedelverzekering (Jakhalsbontjas)"

Betreft: kostbaarhedenverzekering/uitgebreide inboedelverzekering

Sinds 1972 heeft de echtgenoot van mevrouw X een verzekering op de huishoudelijke inboedel. Deze verzekering wordt in 1978 overgeschreven op naam van mevrouw X, terwijl tevens de verzekerde som wordt verhoogd. Gelijktijdig vraagt deze mevrouw een kostbaarhedenverzekering voor haar jakhalsbontjas aan bij een andere verzekeraar. Deze verzekering gaat enkele dagen later in. Bij een inbraak enige jaren later wordt de bontjas ontvreemd.

De commissie stelde vast dat de voor de wijziging van de inboedelverzekering en de totstandkoming van de kostbaarhedenverzekering noodzakelijke handelingen door een tussenpersoon voor de verzekerde werden verricht.

De vraag op het aanvraagformulier voor de kostbaarhedenverzekering of de bontjas reeds eerder verzekerd is geweest, werd door verzekerde ontkennend beantwoord. De commissie leidde hieruit af dat het niet de bedoeling van partijen is geweest de bontjas onder de inboedelverzekering te doen vallen. Dit wordt bevestigd door de verklaring van deze tussenpersoon dat zijn gewoonte was bij het vaststellen van de verzekerde som van een inboedelverzekering rekening te houden

met de waarde van de op een kostbaarheden-verzekering te dekken voorwerpen, door deze op de waarde van de totale inboedel in mindering te brengen.

Onder deze omstandigheden kwam de commissie tot het oordeel dat de bontjas, toen daarvoor een kostbaarhedenverzekering tot stand kwam, niet meer op de inboedelpolis verzekerd was. Een wijziging nadien in de door de beide in het geding zijnde verzekeringen geboden dekkingen, is door partijen niet gesteld.

Uitspraak no. 16 "Omgewaaid boom"

Betreft: AVP-verzekering/AVB-verzekering

Verzekerde heeft sinds 1975 een AVP-polis en sinds 1981 een AVB-polis voor de door hem gedreven boekhandel. Verzekerde is eigenaar van het pand waar hij zijn boekhandel drijft en bewoont dit pand ook. Een boom die in de tuin van het pand staat waait om, met schade aan derden als gevolg.

De commissie stelde vast dat uit de haar voorgelegde stukken niet af te leiden valt, in welke hoedanigheid verzekerde aansprakelijk is gesteld, maar acht dat ook niet van belang. Uit beide hoedanigheden, boekhandelaar en particulier, kan naar het oordeel van de commissie aansprakelijkheid voor de schade door de boom voortvloeien. Noch de AVP-, noch de AVB-polis bevatte een uitsluiting voor dit schadegeval. Ook werd het niet door bestaande verkeersregels of overeenkomsten tussen verzekeraars ontvangen.

De commissie concludeerde dat dit geschil geregeld dient te worden op basis van het chronologisch beginsel. De AVP-polis is ouder dan de AVB-verzekering en zal dus dekking dienen te verlenen.

Uitspraak no. 15 "Gewijzigde of nieuwe verzekering"

Betreft: twee AVB-verzekeringen

Een bedrijf had door bemiddeling van een makelaar in assurantiën een AVB-verzekering lopen. Vanaf 1 januari 1980 loopt voor het bedrijf door bemiddeling van dezelfde makelaar een AVB-verzekering bij een andere risicodrager, een gevolmachtigde, onder andere voorwaarden en tegen hogere verzekerde bedragen, na royement van eerstgenoemde verzekering.

Voorts had het bedrijf per 1 september 1979 nog een AVB-verzekering gesloten.

De commissie stelde vast dat de vanaf 1 januari 1980 bij de gevolmachtigde lopende verzekering als een nieuwe verzekering moet worden beschouwd en niet als een gewijzigde voortzetting van de reeds eerder via de makelaar in assurantiën lopende verzekering. De vanaf 1 september lopende verzekering was derhalve de oudste.

Uitspraak no. 14 "Van auto gevallen surfplank"

Betreft: AVP-verzekering/W.A.-motorrijtuigverzekering

Na het surfen werd een surfplank alvast op een auto gelegd met de bedoeling de plank voor het vertrek naar huis op de auto vast te binden.

Enige tijd later slingerde een plotselinge rukwind de plank van de auto, met schade aan derden als gevolg.

De W.A.-motorrijtuigverzekering dekte "schade veroorzaakt - anders dan bij het laden of lossen - door goederen die zich bevinden op dan wel vallen of gevallen zijn van het motorrijtuig".

De AVP-verzekering dekte schade veroorzaakt onder andere met of door vaartuigen met een zeiloppervlakte van maximaal 16 m², onder de restrictie dat deze dekking "niet geldt voor zover de aansprakelijkheid wordt gedekt door een andere verzekering, al dan niet van oudere datum".

De commissie concludeerde, gezien genoemde dekkingsomschrijvingen, tot primaire dekking van de W.A.-motorrijtuigverzekering.

Uitspraak no. 13 "Met auto gerooide boom"

Betreft: AVB-verzekering/W.A.-motorrijtuigverzekering

Een langs de weg staande boom werd gerooid met een vrachtwagen. Een fietser merkte de afzetting en de werkzaamheden niet op, werd bij het passeren door de vallende boom getroffen en leed schade.

De commissie stelde vast dat de schade met of door een motorrijtuig werd veroorzaakt en dat de WAM van toepassing is.

Uitspraak no. 12 "Van trailer afgereden auto"

Betreft: W.A.-motorrijtuigverzekering/AVB-verzekering

Bij het afladen van een defecte auto van een trailer, reed deze, onbestuurd, van de trailer af en botste tegen een geparkeerde auto.

Oordeel commissie: de afrijdende auto voldeed aan de definitie van een motorrijtuig, zoals neergelegd in de Wegenverkeerswet; uit de jurisprudentie blijkt dat ook een motorrijtuig met uitgeschakelde of defecte motor daaronder valt. Bovendien nam de bewuste auto deel aan het verkeer, overeenkomstig de beschrijving in de WAM.

De W.A.-motorrijtuigverzekering dient dekking te verlenen.

Uitspraak no. 11 "Geparkeerde aanhangwagen"

Betreft: AVB-verzekering/W.A.-motorrijtuigverzekering

Een automobiliste rijdt 's nachts tegen een onverlichte, tegen de rijrichting in geparkeerde, aanhangwagen.

Oordeel commissie: gelet op de feitelijke toedracht is, althans op het moment van het ontstaan van de schade, de aanhangwagen niet veilig buiten ieder verkeer gehouden (in de zin van H.R. 16-3-1979, N.J. 1980/76).

De W.A.-motorrijtuigverzekering dient dekking te verlenen.

Uitspraak no. 10 "Schade door laadbak"

Betreft: W.A.-motorrijtuigverzekering/AVB-verzekering

Tijdens het heffen van een laadbak is een daarboven hangende buis beschadigd.

Oordeel commissie: hier is sprake van een loshandeling. Er is immers sprake van een door de mens geleide handeling van het lossen - te weten het van het motorrijtuig op de grond neerzetten - van een goed dat bestemd is om gelost te worden van of geladen op een motorrijtuig dat daarvoor is ingericht. Deze handeling was vóór het moment waarop de schade ontstond al begonnen en had de schade aan de buis tot gevolg.

De AVB-verzekering dient dekking te verlenen.

Uitspraak no. 9 "Samenloop kostbaarheden- en inboedelverzekering"

Betreft: kostbaarhedenverzekering/uitgebreide inboedelverzekering

Diefstal van kostbaarheden uit een woning.

Oordeel commissie: de verzekerde had in het aanvraagformulier voor de kostbaarhedenverzekering verklaard dat de getaxeerde kostbaarheden niet elders gedekt waren. De inboedelverzekering was toen reeds van kracht.

Ook de grootte van het verzekerd bedrag op elk van de beide polissen was een aanwijzing dat verzekerde de bedoeling heeft gehad de kostbaarheden tot het getaxeerde bedrag uitsluitend op de kostbaarhedenpolis dekking te doen vinden. Gelet op deze omstandigheden vallen de

kostbaarheden tot het getaxeerde bedrag niet onder de inboedelpolis, ook al was zulks in de inboedelpolis niet uitdrukkelijk bepaald. Elke polis dient voor zijn eigen aandeel te betalen.

Uitspraak no. 8 "Gestolen auto"

Betreft: cascoverzekering/brand-inbraakverzekering

In een garagebedrijf wordt ingebroken en een aan dat bedrijf toebehorende auto ontvreemd welke na enige tijd totaal uitgebrand wordt teruggevonden.

Oordeel commissie: nu de wijziging van de rechtsstructuur van verzekeringnemer door middel van een aanhangsel op de polis is verwerkt, waarbij de contractsduur van de polis ongewijzigd is aangehouden, dient de ingangsdatum van die polis als ingangsdatum van de verzekering te worden aangehouden. De door een partij gestelde interpretatie van het begrip "speciale verzekering" blijkt niet uit de door hem gehanteerde voorwaarden.

Ook het feit dat op de polis van de andere verzekeraar op het moment van de schade slechts één motorrijtuig ter verzekering is aangemeld, maakt die polis niet tot een speciale polis in de door hem gewenste zin.

De brand-inbraakverzekering dient dekking te verlenen.

Uitspraak no. 7 "zwevend parket"

Betreft: uitgebreide opstalverzekering/uitgebreide inboedelverzekering

Waterschade aan een "zwevende" parketvloer (parket dat niet wordt gespijkerd of gelijmd, maar los op de ondervloer wordt gelegd).

Oordeel commissie: "zwevend" parket behoort als roerend goed tot de inboedel.

Uitspraak no. 6 "Samenloop kostbaarheden- en inboedelverzekering"

Betreft: uitgebreide inboedelverzekering/kostbaarhedenverzekering

Bij een inbraak in een woning wordt een aantal kostbaarheden ontvreemd.

Oordeel commissie: tussen een aantal verzekeraars bestaat een overeenkomst waarbij het uitgangspunt is dat de "Speciale" verzekering voor gaat. Tussen partijen bestaat die overeenkomst niet. Zonder de werking van zodanige overeenkomst gaat een beroep op een regel dat een speciale verzekering boven de algemene zou gaan, ten onrechte ervan uit, dat een dergelijk beginsel algemene aanvaarding in de verzekeringspraktijk zou hebben gevonden. Dekking op de oudste polis, de inboedelverzekering.

Uitspraak no. 5 "Brand door autoreparatie"

Betreft: AVP-verzekering/W.A.-motorrijtuigverzekering

Door reparatiewerkzaamheden aan een auto ontstaat brandschade aan de werkplaats waarin de auto stond. Werkplaats rijkseigendom en niet tegen brand verzekerd.

Oordeel commissie: het motorrijtuig speelde slechts een toevallige rol bij de schadeveroorzaking en was daarin door een ander brandbaar voorwerp te vervangen waaraan onderhavige reparatiewerkzaamheden werden verricht.

Relevante oorzaak van de schade was het onzorgvuldig handelen van verzekerde bij de reparatiewerkzaamheden. Dekking derhalve op de AVP-verzekering.

Uitspraak no. 4 "Glad geworden wegen"

Betreft: AVB-verzekering/W.A.-motorrijtuigverzekering

Door bietentransport bevuilde weg.

Oordeel commissie: als in uitspraken no.'s 2 en 3.

Uitspraak no. 3 "Glad geworden wegen"

Betreft: AVB-verzekering/W.A.-motorrijtuigverzekering

Door bietentransport bevuilde weg.

Oordeel commissie: als in uitspraak no. 2.

Uitspraak no. 2 "Glad geworden wegen"

Betreft: AVB-verzekering/W.A.-motorrijtuigverzekering

Door vervoer van klei en zand raakt een weg bevuild.

Oordeel commissie: geen onderscheid dient gemaakt te worden tussen echte lading en enig ander goed dat van het voertuig op de weg komt. Tijdsduur tussen het moment van het verlies en dat van het ongeval speelt geen rol. Op grond van de regeling NVVA/WAV 1959 en 1964 betreffende ladingrisico, primaire dekking door W.A.-motorrijtuigpolis.

Uitspraak no. 1 "Gastank"

Betreft: AVP-verzekering/W.A.-motorrijtuigverzekering

Een gedemonteerde gastank wordt in de bagageruimte van een auto vervoerd. Uit de tank ontsnappend gas dringt de cabine in, ontploft en brengt een passagier schade toe.

De commissie stelde vast dat er sprake was van ladingrisico en dat de W.A.-motorrijtuigpolis, conform de regeling voor ladingrisico van NVVA en WAV van 1959 en 1964, daarvoor primair dekking bood.